

presa en què presta o prestava els seus serveis i de la seva categoria professional.

b) Relació de treballadors que una determinada persona física o jurídica titular de concessions, autoritzacions o llicències habilitadores per dur a terme transports terrestres o alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries té o tenia en un determinat moment al seu servei i en situació d'alta en el sistema amb la categoria i el grup de cotització corresponent als conductors per compte d'altri.

De conformitat amb el que disposa l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, per emetre els informes i les relacions que assenyala aquesta disposició no és necessari el consentiment de l'afectat.

Disposició final única.

Sense perjudici del que estableix l'article 80 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'obligació que estableix l'apartat 3 de l'article 147 només és exigible a partir del dia 1 de gener de 2004.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE L'INTERIOR

18682 REIAL DECRET 1196/2003, de 19 de setembre, pel qual s'aprova la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses. («BOE» 242, de 9-10-2003.)

La Directiva 96/82/CE del Consell, de 9 de desembre de 1996, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, va ser incorporada al nostre ordenament jurídic per mitjà del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, que va derogar el Reial decret 886/1988, de 15 de juliol, que regulava aquesta matèria.

El Reial decret 1254/1999 estableix, en la disposició final primera, la necessitat de revisió de la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic, aprovada per l'Acord del Consell de Ministres, de 23 de novembre de 1990, que es desplega d'acord amb el Reial decret derogat, i publicada mitjançant la Resolució de la Subsecretaria del Ministeri de l'Interior, de 30 de gener de 1991.

L'objectiu fonamental d'aquesta revisió és incorporar els canvis que introdueix el Reial decret esmentat en aspectes tan importants com l'adopció de polítiques de prevenció d'accidents greus, l'establiment de sistemes de gestió de seguretat, el desenvolupament de plans d'autoprotecció, l'elaboració d'informes de seguretat, la consideració de l'efecte dòmino, la realització d'inspeccions, l'ordenació territorial tenint en compte el risc d'aquests accidents i la informació al públic. Tot això, sense detriment del que disposa la normativa bàsica de pre-

venció de riscos laborals (Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció), així com en la normativa específica (Reial decret 374/2001, de 6 d'abril, sobre la protecció de la salut i seguretat dels treballadors contra els riscos relacionats amb els agents químics durant la feina).

Posteriorment a l'aprovació i la publicació de la directriu bàsica esmentada, es va publicar el Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil, que constitueix, en desplegament de la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, el marc fonamental per a l'elaboració i la integració dels diferents plans de protecció civil i preveu el risc químic com a objecte de planificació especial.

Per tant, també es fa necessària l'adequació de la directriu bàsica a les disposicions de la Norma bàsica de protecció civil. Pel que fa a això i com a element a destacar en aquest aspecte de la revisió, hi ha la incorporació en aquesta nova directriu bàsica de criteris per a l'elaboració del pla estatal de protecció civil davant aquest risc.

A més, en compliment dels apartats 2 i 3 de l'article 15 del Reial decret 1254/99, s'inclouen com a annex II d'aquesta Directriu bàsica els formats normalitzats corresponents a la notificació d'accidents greus a la Comissió Europea, que els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre a la Direcció General de Protecció Civil, per mitjà de la Delegació de Govern corresponent.

En virtut d'això, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, a proposta del ministre de l'Interior i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de setembre de 2003,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació de la Directriu bàsica.*

S'aprova la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, el text de la qual s'insereix tot seguit.

Disposició transitòria única. *Adaptació dels informes de seguretat.*

Els òrgans competents de les comunitats autònomes poden requerir que en un termini no superior a un any, comptat a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els industrials que han presentat l'informe de seguretat, de conformitat amb l'article 9 del Reial decret 1254/99, de 16 de juliol, adaptin o modifiquin determinats continguts d'aquell, d'acord amb el que disposa la Directriu bàsica per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses.

Disposició derogatòria única. *Derogació de la Directriu bàsica anterior.*

Resta derogada la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic, aprovada per l'Acord del Consell de Ministres, de 23 de novembre de 1990, i publicada mitjançant la Resolució de la Subsecretaria del Ministeri de l'Interior, de 30 de gener de 1991.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

El ministre de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, pot modificar aquesta Directriu bàsica quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que s'introdueixin modificacions en la normativa internacional que s'hagi publicat en el "Butlletí Oficial de l'Estat", el contingut de la qual faci referència a la prevenció i el control d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses.

b) Que es consideri necessari, a proposta dels òrgans competents de les administracions públiques que intervenen en la gestió dels plans d'emergència exterior a què es refereix la Directriu, com a conseqüència de l'experiència adquirida en la seva aplicació o de l'evolució del coneixement científic sobre els efectes adversos de les substàncies perilloses en les persones, els béns o el medi ambient.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret i la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses que aprova aquest Reial decret entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de setembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
ÁNGEL ACEBES PANIAGUA

DIRECTRIU BÀSICA DE PROTECCIÓ CIVIL PER AL CONTROL I LA PLANIFICACIÓ DAVANT EL RISC D'ACCIDENTS GREUS EN QUÈ INTERVENEN SUBSTÀNCIES PERILLOSES**ÍNDEX****Article 1. Fonaments.**

- 1.1 Objecte i àmbit d'aplicació.
- 1.2 Definicions.

Article 2. Conceptes de risc, dany i vulnerabilitat.

- 2.1 Naturalesa del risc.
- 2.2 Naturalesa del dany.
 - 2.2.1 Fenòmens mecànics perillosos.
 - 2.2.2 Fenòmens tèrmics perillosos.
 - 2.2.3 Fenòmens químics perillosos.

2.3 Anàlisi de la vulnerabilitat de persones i béns.

2.3.1 Variables perilloses per a les persones i els béns.

- 2.3.1.1 Variables per als fenòmens mecànics.
- 2.3.1.2 Variables per als fenòmens de tipus tèrmic.
- 2.3.1.3 Variables per als fenòmens de tipus químic.

2.3.2 Anàlisi de conseqüències.

2.3.3 Definició de les zones objecte de planificació: valors llindars.

- 2.3.3.1 Valors llindars per a la zona d'intervenció.
- 2.3.3.2 Valors llindars per a la zona d'alerta.
- 2.3.3.3 Valors llindars per a l'efecte dòmino.

2.4 Anàlisi de la vulnerabilitat del medi ambient.**Article 3. Autoprotecció.****3.1 Política de prevenció d'accidents greus.****3.2 Sistema de gestió de seguretat.**

- 3.2.1 Organització i personal.
- 3.2.2 Identificació i avaluació dels riscos d'accidents greus.
- 3.2.3 Control de l'exploració.
- 3.2.4 Adaptació de les modificacions.
- 3.2.5 Planificació davant situacions d'emergència.
- 3.2.6 Seguiment dels objectius fixats.
- 3.2.7 Auditoria i revisió.

3.3 Plans d'autoprotecció.

- 3.3.1 Contingut mínim dels plans d'autoprotecció.
 - 3.3.1.1 Anàlisi del risc.
 - 3.3.1.2 Mesures i mitjans de protecció.
 - 3.3.1.3 Manual d'actuació en emergències.
 - 3.3.1.4 Implantació i manteniment.

Article 4. Informe de seguretat.

- 4.1 Consideracions generals.
- 4.2 Informació bàsica per a l'elaboració de plans d'emergència exterior (IBA).
- 4.3 Informació sobre el sistema de gestió de seguretat i política de prevenció d'accidents greus.
- 4.4 Anàlisi del risc.
 - 4.4.1 Identificació de perills d'accidents greus.
 - 4.4.2 Càlcul de conseqüències.
 - 4.4.3 Càlcul de vulnerabilitat.
 - 4.4.4 Anàlisi quantitativa de riscos (ACR).
 - 4.4.5 Relació d'accidents greus.
 - 4.4.6 Mesures de prevenció, control i mitigació.

4.5 Avaluació de l'informe de seguretat.

4.6 Exempció de contingut en l'informe de seguretat.

4.7 Informació pública i confidencialitat.**Article 5. Inspeccions.**

- 5.1 Objectius.
- 5.2 Sistema d'inspeccions.
 - 5.2.1 Desenvolupament del programa d'inspecció.
 - 5.2.2 Informe posterior a una inspecció.
 - 5.2.3 Seguiment de la inspecció.
- 5.3 Contingut d'una inspecció.
- 5.4 Inspecció posterior a un accident greu.
- 5.5 Coordinació entre autoritats competents en matèria d'inspeccions.

Article 6. Ordenació territorial i limitacions a la radiació dels establiments.

Article 7. Els plans de comunitat autònoma. Plans d'emergència exterior.

- 7.1 Concepte.
- 7.2 Funcions bàsiques.
- 7.3 Contingut mínim dels plans de comunitats autònomes.

7.3.1 Objecte i àmbit.**7.3.2 Bases i criteris.****7.3.3 Zones objecte de planificació.**

7.3.4 Definició i planificació de les mesures de protecció.

7.3.4.1 Mesures de protecció per a la població.**7.3.5 Estructura i organització del pla.****7.3.5.1 Direcció del pla.****7.3.5.2 Centres de coordinació.****7.3.5.3 Comitè assessor.****7.3.5.4 Gabinet d'informació.****7.3.5.5 Grups d'acció.**

- 7.3.6 Operativitat del pla d'emergència exterior.
 - 7.3.6.1 Criteris i canals de notificació de l'accident.
 - 7.3.6.2 Criteris d'activació del pla d'emergència exterior.
- 7.3.7 Procediments d'actuació del pla d'emergència exterior.
 - 7.3.7.1 Alerta del personal adscrit al pla d'emergència exterior.
 - 7.3.7.2 Actuació des dels primers moments de l'emergència.
 - 7.3.7.3 Actuació dels grups d'acció.
 - 7.3.7.4 Coordinació dels grups d'acció. Lloc de comandament avançat.
 - 7.3.7.5 Seguiment del desenvolupament del sucès. Final de l'emergència.
- 7.3.8 Informació a la població durant l'emergència.
- 7.3.9 Catàleg de mitjans i recursos.
- 7.3.10 Implantació del pla d'emergència exterior.
- 7.3.11 Manteniment del pla d'emergència exterior.
 - 7.3.11.1 Comprovacions periòdiques.
 - 7.3.11.2 Exercicis d'ensinistrament.
 - 7.3.11.3 Simulacres.
 - 7.3.11.4 Avaluació de l'eficàcia de la informació a la població.
 - 7.3.11.5 Revisions del pla d'emergència exterior i procediments de distribució d'aquestes.
- 7.3.12 Exempcions d'elaboració del pla d'emergència exterior.
- 7.3.13 Aprovació i homologació dels plans de comunitats autònomes.
- 7.3.14 Els plans d'actuació municipal.
 - 7.3.14.1 Funcions bàsiques.
 - 7.3.14.2 Contingut mínim dels plans d'actuació municipal.

Article 8. El pla estatal de protecció civil davant el risc d'accidents greus en determinats establiments amb substàncies perilloses.

- 8.1 Concepte.
- 8.2 Funcions bàsiques.
- 8.3 Contingut mínim del pla estatal.
 - 8.3.1 Objecte i àmbit.
 - 8.3.2 Direcció i coordinació d'emergències.
 - 8.3.3 Comitè estatal de coordinació.
 - 8.3.4 Plans de coordinació i suport.
 - 8.3.5 Sistema d'informació toxicològica.
 - 8.3.6 Sistema d'assessorament i suport tècnic.
 - 8.3.7 Sistema d'informació general.
 - 8.3.8 Catàleg nacional de mitjans i recursos.
- 8.4 Òrgans integrats de coordinació entre el pla estatal i els plans de comunitats autònomes.
- 8.5 Assignació de mitjans i recursos de titularitat estatal a plans de comunitats autònomes i a plans d'àmbit local.
- 8.6 Aprovació del pla estatal.

Annex I. Contingut de la informació bàsica (IBA).

- A. Informació sobre la zona d'influència.
 - A.1 Informació i dades que ha d'aportar l'industrial.
 - A.1.1 Geografia.
 - A.1.2 Topografia.
 - A.2 Informació i dades que ha de complementar l'Administració competent.
 - A.2.1 Demografia.
 - A.2.2 Elements de valor històric, cultural o natural.

- A.2.3 Xarxa viària.
- A.2.4 Geologia.
- A.2.5 Hidrologia.
- A.2.6 Usos de l'aigua i sòls.
- A.2.7 Ecologia.
- A.2.8 Meteorologia.
- A.2.9 Xarxa d'assistència sanitària.
- A.2.10 Xarxa de sanejament.
- A.2.11 Altres serveis públics.
- A.2.12 Instal·lacions singulars.

B. Informació sobre el polígon industrial.

- B.1 Pla d'implantació.
- B.2 Convenis o pactes d'ajuda mútua.

C. Informació sobre l'establiment.

- C.1 Identificació de l'establiment.
- C.2 Descripció de les instal·lacions i activitats.
- C.3 Serveis de l'establiment.
- C.4 Plans d'implantació.

D. Informació sobre substàncies perilloses.

Annex II. Formats de notificació d'accidents.

Article 1. *Fonaments.*

1.1 Objecte i àmbit d'aplicació.

L'entitat de les possibles conseqüències dels accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses fa que aquests puguin originar situacions d'emergència en què sigui necessària la mobilització coordinada de recursos i mitjans de diferent titularitat per a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient, així com l'aplicació de procediments d'actuació per prevenir-los i controlar-los.

Així ho considera la Norma bàsica de protecció civil que, en el capítol II, apartat 6, determina que el risc derivat de les activitats que involucrin aquesta mena de substàncies ha de ser objecte de plans especials d'emergència en els àmbits territorials que ho requereixin, i que aquests s'han d'elaborar de conformitat amb una Directriu bàsica de planificació específica.

El nucli més important o fonamental d'aquest tipus de risc el conforma l'àmbit dels establiments on es fabriquen, emmagatzemen o manipulin quantitats importants de substàncies perilloses, que regula el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, actuació que és prioritària en aquests casos, pel que fa a la planificació de protecció civil.

L'objecte d'aquesta Directriu bàsica és establir els criteris mínims que han d'observar les diferents administracions públiques i els titulars dels establiments per a la prevenció i el control dels riscos d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses.

El Ministeri de l'Interior, per mitjà de la Direcció General de Protecció Civil, ha de revisar les bases i els criteris d'aquesta Directriu bàsica i, si s'escau, ha de proposar-ne l'ampliació o la modificació en funció de l'evolució del coneixement científic, així com la incorporació de futures disposicions administratives o legals que li siguin aplicables.

1.2 Definicions.

Als efectes d'aquesta Directriu bàsica, s'entén per:

Dany: la pèrdua de vides humanes, les lesions corporals, els perjudicis materials i el deteriorament greu del medi ambient, com a resultat directe o indirecte, immediat o diferit, de les propietats tòxiques, inflamables, explosives, oxidants o d'una altra naturalesa, de les subs-

tàncies perilloses i a altres efectes físics o fisicoquímics conseqüència del desenvolupament de les activitats industrials.

Establiment: tota la zona sota el control d'un industrial en què hi hagi substàncies perilloses en una o diverses instal·lacions, incloses les infraestructures o activitats comunes o connexes.

Instal·lació: una unitat tècnica dins un establiment on es produeixin, utilitzin, manipulin, transformin o emmagatzemin substàncies perilloses. Inclou tots els equips, estructures, canalitzacions, maquinària, instruments, ramals ferroviaris particulars, dàrsenes, molls de càrrega o descarrega per a ús de la instal·lació, esculleres, dipòsits o estructures similars, estiguin en flotació o no, necessaris per al funcionament de la instal·lació.

Industrial: qualsevol persona física o jurídica que exploti l'establiment o la instal·lació o que en sigui titular, o qualsevol persona en què s'hagi delegat, en relació amb el funcionament tècnic, un poder econòmic determinant.

Substàncies perilloses: les substàncies, les mesclures o els preparats que enumera el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, a la part 1 de l'annex I, o que compleixin els criteris que estableix la part 2 de l'annex I, i que estiguin presents en forma de matèria primera, productes, subproductes, residus o productes intermedis, inclosos aquells dels quals es pugui pensar justificadament que es podrien generar en cas d'accident.

Accident greu: qualsevol succés, com ara una emissió en forma de fuga o abocament, incendi o explosió importants, que sigui conseqüència d'un procés no controlat durant el funcionament de qualsevol establiment, al qual sigui aplicable el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, que suposi una situació de risc greu, immediat o diferit, per a les persones, els béns i el medi ambient, i en què estiguin implicades una o diverses substàncies perilloses. A efectes d'aquesta Directriu, els accidents es classifiquen en les categories següents:

Categoria 1: aquells per als quals es prevegi, com a única conseqüència, danys materials a l'establiment accidentat i no es prevegin danys de cap tipus a l'exterior d'aquest.

Categoria 2: aquells per als quals es prevegi, com a conseqüències, possibles víctimes i danys materials a l'establiment; mentre que les repercussions exteriors es limiten a danys lleus o efectes adversos sobre el medi ambient en zones limitades.

Categoria 3: aquells per als quals es prevegi, com a conseqüències, possibles víctimes, danys materials greus o alteracions greus del medi ambient en zones extenses i a l'exterior de l'establiment.

Pla d'autoprotecció: sistema de control i gestió de la seguretat en el desenvolupament de les activitats corporatives. Comprèn l'anàlisi i l'avaluació dels riscos, l'establiment d'objectius de prevenció, la definició dels mitjans corporatius, humans i materials necessaris per prevenir-los i controlar-los, l'organització d'aquests i els procediments d'actuació davant emergències que garanteixin l'evacuació i/o el confinament i la intervenció immediates, així com la integració en el sistema públic de protecció civil.

Perill: la capacitat intrínseca d'una substància o la potencialitat d'una situació física per ocasionar danys a les persones, els béns i el medi ambient.

Risc: la probabilitat que es produeixi un efecte nociu específic en un període de temps determinat o en circumstàncies determinades.

Emmagatzematge: la presència real o possible d'una quantitat determinada de substàncies perilloses amb finalitats d'emmagatzematge, dipòsit en custòdia o reserva.

Efecte dòmino: la concatenació d'efectes causants de risc que en multiplica les conseqüències, pel fet que els fenòmens perillosos poden afectar, a més dels elements vulnerables exteriors, altres recipients, canonades o equips del mateix establiment o d'altres establiments pròxims, de manera tal que s'hi produeixi una nova fuga, incendi, esclat, que al seu torn provoquin nous fenòmens perillosos.

Índexs AEGL (Acute Exposure Guideline Levels):

AEGL 1: concentració en/per sobre de la qual es prediu que la població general, incloent-hi individus susceptibles però excloent-hi els hipersusceptibles, pot experimentar una incomoditat notable. Les concentracions per sota de l'AEGL 1 representen nivells d'exposició que produeixen una olor lleugera, gust o una altra irritació sensorial lleu.

AEGL 2: concentració en/per sobre de la qual es prediu que la població general, incloent-hi individus susceptibles però excloent-hi els hipersusceptibles, pot experimentar a llarg termini efectes seriosos o irreversibles o veure impedita la seva capacitat per escapar. Les concentracions per sota de l'AEGL 2 però per sobre de l'AEGL 1 representen nivells d'exposició que poden causar un malestar notable.

AEGL 3: és la concentració en/per sobre de la qual es prediu que la població general, incloent-hi individus susceptibles però excloent-hi els hipersusceptibles, pot experimentar efectes amenaçadors per a la vida o la mort. Les concentracions per sota d'AEGL 3 però per sobre d'AEGL 2 representen nivells d'exposició que poden causar efectes a llarg termini, seriosos o irreversibles o impedir la capacitat d'escapar.

Índexs ERPG (Emergency Response Planning Guidelines):

ERPG 1: és la màxima concentració en aire per sota de la qual es creu que gairebé tots els individus poden estar exposats fins a una hora i experimentar només efectes adversos lleugers i transitoris o percebre una olor clarament definida.

ERPG 2: és la màxima concentració en aire per sota de la qual es creu que gairebé tots els individus poden estar exposats fins a una hora sense experimentar o desenvolupar efectes seriosos o irreversibles o símptomes que puguin impedir la possibilitat de dur a terme accions de protecció.

ERPG 3: és la màxima concentració en aire per sota de la qual es creu que gairebé tots els individus poden estar exposats fins a una hora sense experimentar o desenvolupar efectes que amenacin la seva vida. Això no obstant, poden sofrir efectes seriosos o irreversibles i símptomes que impedeixin la possibilitat de dur a terme accions de protecció.

Índexs TEEL (Temporary Emergency Exposure Limits):

TEEL 0: concentració llindar per sota de la qual la major part de les persones no experimentarien efectes apreciables sobre la salut.

TEEL 1: màxima concentració en aire per sota de la qual es creu que gairebé tots els individus experimentarien efectes lleugers i transitoris sobre la salut o percebrien una olor clarament definida.

TEEL 2: màxima concentració en aire per sota de la qual es creu que gairebé tots els individus podrien estar exposats sense experimentar o desenvolupar efectes sobre la salut seriosos o irreversibles, o símptomes que puguin impedir la possibilitat de dur a terme accions de protecció.

TEEL 3: màxima concentració en aire per sota de la qual es creu que gairebé tots els individus podrien estar exposats sense experimentar o desenvolupar efectes amenaçadors per a la vida. Això no obstant, poden sofrir efectes seriosos o irreversibles i símptomes que impedeixin la possibilitat de dur a terme accions de protecció.

Article 2. Conceptes de risc, dany i vulnerabilitat.

2.1 Naturalesa del risc.

Entesa com la probabilitat que es produeixi un dany determinat, d'origen fisicoquímic, a causa de successos imprevistos als establiments afectats pel Reial decret 1254/1999.

Per determinar els riscos així entesos, s'ha de procedir a efectuar una identificació dels perills, seguida d'una avaluació dels riscos.

2.2 Naturalesa del dany.

El control i la planificació davant el risc d'un accident greu per a un establiment s'ha de fonamentar en l'avaluació de les conseqüències dels fenòmens perillosos que poden produir els accidents greus susceptibles d'ocórrer en l'activitat en qüestió sobre els elements vulnerables, en l'àmbit territorial del pla.

Els diversos tipus d'accidents greus que cal considerar als establiments poden produir els fenòmens perillosos següents per a les persones, el medi ambient i els béns:

- De tipus mecànic: ones de pressió i projectils.
- De tipus tèrmic: radiació tèrmica.
- De tipus químic: núvol tòxic o contaminació del medi ambient provocada per la fuga o l'abocament incontrolat de substàncies perilloses.

Aquests fenòmens poden ocórrer aïlladament, simultàniament o seqüencialment.

2.2.1 Fenòmens mecànics perillosos.

S'inclouen aquí les ones de pressió i els projectils. Les ones de pressió les provoquen les explosions o l'equilibri ràpid entre una massa de gasos a pressió elevada i l'atmosfera que l'envolta. En el cas que l'energia necessària per a l'expansió del gas procedeixi d'un fenomen físic, es diu que l'explosió és física i es requereix que el producte estigui confinat en un recipient estanc (s'anomena esclat). Contràriament, si l'energia procedeix d'una reacció química, es tracta d'una explosió química (o explosió, simplement). En aquest cas l'explosió pot ocórrer encara que el producte no estigui confinat.

Una explosió confinada, o esclat, pot originar fragments del continent, i una de no confinada, de sòlids dels voltants del punt en què s'ha produït l'explosió. Aquests fragments o projectils estan dotats d'una gran quantitat de moviment i les seves dimensions i abast són variats però limitats.

Els efectes de l'ona de pressió es poden classificar de la manera següent:

a) Efectes primaris: els efectes primaris de l'ona de pressió tenen l'origen en les compressions i expansions de l'aire atmosfèric que poden produir fenòmens de deformació i vibratori que afectin les estructures d'edificis i instal·lacions i els organismes vius.

b) Efectes secundaris: els efectes secundaris de l'ona de pressió tenen lloc quan les deformacions i tensions dinàmiques produïdes superen les característiques de resistència de les estructures i aquestes fallen. La fallada o la ruptura de les estructures origina la formació de fragments que, per l'impuls rebut de l'ona de pressió, actuen al seu torn com a projectils, l'impacte dels quals causa danys mecànics addicionals.

c) Efectes terciaris: els efectes terciaris de l'ona de pressió consisteixen en els danys causats pel desplaçament del cos d'éssers vius i l'impacte d'aquest contra el terra o altres obstacles.

En ser l'ona de pressió i els projectils fenòmens propagatius, la protecció mitjançant obstacles de rigidesa adequada (murs resistents, fortins) és efectiva. Tanmateix, fins i tot així es poden produir danys ocasionats per ones reflectides, la supressió de les quals ofereix més dificultat. Tant la sobrepessió màxima com l'impuls disminueixen amb la distància a l'origen.

2.2.2 Fenòmens tèrmics perillosos.

Són provocats per l'oxidació ràpida, no explosiva, de substàncies combustibles, que produeixen flama, que pot ser estacionària (incendi de basal, dard de foc) o progressiva (flamarada, bola de foc), però que en tots els casos dissipa l'energia de combustió majoritàriament per radiació que pot afectar éssers vius i instal·lacions materials.

Si la matèria sobre la qual incideix el flux de radiació tèrmica no el pot dissipar a la mateixa velocitat que el rep, aquest provoca un increment de la seva temperatura. Si aquest increment no es limita, es produeixen alteracions irreversibles i catastròfiques, que poden culminar en la combustió o fusió i volatilització de la matèria exposada.

A les proximitats del punt on es desenvolupa la flama, hi ha transmissió de la calor tant per convecció com per radiació i conducció. Així doncs, l'única forma d'evitar-ne o mitigar els efectes és la utilització d'equips de protecció individual davant la calor o el foc o proteccions adequades. En contraposició, a partir d'una certa distància del focus de l'incendi, la transmissió de la calor s'efectua exclusivament per radiació, i disminueix la seva intensitat en augmentar la distància. Això fa que qualsevol pantalla opaca a la radiació tèrmica pugui constituir una mesura de protecció summament eficaç.

2.2.3 Fenòmens químics perillosos.

S'inclouen aquí els núvols tòxics o la contaminació del medi ambient causada per fugites o abocaments incontrolats de substàncies perilloses per a les persones i el medi ambient que preveuen les parts 1 i 2 de l'annex I del Reial decret 1254/99.

Aquestes substàncies químiques, directament o indirectament, per mitjà de reaccions secundàries immediates o diferides, poden produir efectes molt diversos en funció de la categoria de la substància perillosa de què es tracti.

Els danys depenen, per a cada entorn, de les característiques orogràfiques del terreny, la concentració del tòxic i el temps d'exposició.

La característica essencial de tots els productes i les substàncies tòxiques és que per provocar conseqüències s'han de difondre a través d'un medi, fet que requereix que transcorri un temps i, en ocasions, permet l'aplicació de mesures de protecció més fàcilment que per als fenòmens tèrmics i mecànics, encara que, d'altra banda, en molts casos, és molt difícil conèixer el desplaçament dels contaminants, l'evolució, així com eliminar-los totalment del medi al qual s'han incorporat.

L'alliberament incontrolat de productes contaminants comporta riscos associats les conseqüències dels quals són diferides en la majoria de les ocasions. És per això que, a l'hora de delimitar les zones afectades per aquests successos, cal conèixer les circumstàncies, en el seu sentit més ampli, sota les quals s'esdevé l'accident, així com la naturalesa del producte que s'ha escapat pel que fa a la seva capacitat contaminant.

Quant a les substàncies perilloses per al medi ambient, es poden produir alteracions d'aquest per diferents successos, que són conseqüència d'un desenvolupament

lupament incontrolat d'una activitat industrial. Entre aquests successos es poden incloure:

a) L'abocament de productes contaminants en aigües superficials, del qual poden derivar la contaminació d'aigües potables o perjudicis greus per al medi ambient i les persones.

b) Filtració de productes contaminants en el sòl i aigües subterrànies, que els deixen inservibles per a la seva explotació agrícola, ramadera i de consum.

c) Emissió de contaminants a l'atmosfera que determinen la qualitat de l'aire i provoquen greus perturbacions en els ecosistemes receptors amb possible incorporació posterior a la cadena tròfica.

Amb caràcter general, els establiments que preveu aquesta Directriu estan regulats, quant a la implantació i el funcionament, per la legislació vigent en matèria de protecció del medi ambient, que imposa límits i condicions per evitar que el seu impacte ultrapassi certs nivells considerats tolerables.

2.3 Anàlisi de la vulnerabilitat de les persones i els béns.

2.3.1 Variables perilloses per a les persones i els béns.

Per a cada un dels fenòmens perillosos que consten a l'apartat anterior, s'estableixen unes variables fisicoquímiques les magnituds de les quals es poden considerar prou representatives per a l'avaluació de l'abast del fenomen perillós considerat. Les zones potencialment afectades pels fenòmens perillosos que deriven dels accidents potencials dels establiments que preveu aquesta Directriu es determinen sobre la base de les distàncies a les quals determinades variables fisicoquímiques representatives dels fenòmens perillosos assoleixen uns determinats valors llindar que s'indiquen a continuació.

2.3.1.1 Variables per als fenòmens mecànics:

Valor local integrat de l'impuls, a explosions i deflagracions.

Sobrepessió local estàtica de l'ona de pressió, també en explosions i deflagracions.

Abast màxim dels projectils amb impuls superior a 10 mbar.segon, produïts en l'explosió o l'esclat de determinades instal·lacions industrials o originats en altres de contigües, a conseqüència dels fenòmens esmentats, o per desprendiment de fragments a causa d'una ona de pressió.

2.3.1.2 Variables per als fenòmens de tipus tèrmic:

Dosi de radiació, D, rebuda pels éssers humans, procedents de les flames o els cossos incandescents en incendis i explosions, expressada mitjançant:

$$D = I_m^{4/3} \cdot t_{exp}$$

en què I_m és la intensitat mitjana rebuda, en kW/m^2 , i t_{exp} el temps d'exposició, en segons. Aquesta expressió és vàlida per a intensitats superiors a 1.7 kW/m^2 ; per a valors inferiors a l'anterior, el temps d'exposició és pràcticament irrellevant, és a dir, es considera que en les condicions esmentades, la majoria de la població pot estar exposada durant períodes de temps dilatats sense patir cap dany.

Amb finalitats de planificació, en els incendis de curta durada, inferiors a un minut, el temps d'exposició es fa coincidir amb la durada d'aquests; per als de més durada, s'estableix com a temps d'exposició el transcorregut fins que els afectats assoleixin una zona protegida davant la radiació o on la intensitat tèrmica sigui inferior a 1.7 kW/m^2 .

Per a aquest últim cas i per tal de determinar les distàncies que delimiten les zones d'intervenció i alerta, es recomana seguir el model de resposta de la població davant la gènesi d'incendis, proposat per TNO, en què s'estableix un primer període de reacció d'uns cinc segons, en què la població roman estàtica i a continuació es produeix la fugida, i l'allunyament de l'incendi a una velocitat mitjana de 4 m/s . [TNO (1989); *Methods for the determination of possible damage, "The green book"*, CPR 16 E. CIP data of the Royal Library. The Hague, The Netherlands.]

2.3.1.3 Variables per als fenòmens de tipus químic:

Per a aquest tipus de fenòmens la variable representativa del dany immediat originat per l'alliberament de productes tòxics és la concentració de tòxic o la dosi, D, definida mitjançant:

$$D = C_{max}^n \cdot t_{exp}$$

en què C_{max} és la concentració màxima de la substància a l'aire, t_{exp} el temps d'exposició i n un exponent que depèn de la substància química.

Es fan servir els índexs següents: AEGL (*Acute Exposure Guideline Levels*), proposats inicialment per l'Agència de Protecció Mediambiental dels Estats Units d'Amèrica, definits per a tres nivells de dany (1, 2 i 3), considerant per a cada nivell els períodes de referència següents: 30 minuts, 1, 4 i 8 hores i, en alguns casos, establerts també per a un període de 10 minuts.

Si la substància no té definit l'índex anterior, es fan servir els anomenats ERPG (*Emergency Response Planning Guidelines*) publicats per l'Associació d'Higiene Industrial Americana, i/o els TEEL (*Temporary Emergency Exposure Limits*) desenvolupats pel Departament d'Energia dels Estats Units.

Aquests dos últims índexs estan definits per als mateixos nivells de dany que els establerts per als AEGL però, en cada cas, per a un únic període de referència: 1 hora per als ERPG i 15 minuts per als TEEL.

Consideracions per a la utilització dels índexs:

1. Tots els índexs representen concentracions màximes que no s'han d'ultrapassar en cap moment durant el seu respectiu temps de referència, per la qual cosa es poden considerar «valors sostre».

2. Els índexs AEGL es poden interpolar per a temps de pas de núvols t_p diferents dels de referència. Per a això, es determina prèviament la dosi, D, i l'exponent, n, de l'equació anterior, fent servir els índexs els temps de referència dels quals comprenen el temps de pas esmentat; amb aquestes dades es calcula la nova concentració màxima, C_{max} , mitjançant:

$$C_{max} = (D/t_p)^{1/n}$$

3. Els índexs AEGL no s'han d'extrapolar per a temps de pas de núvols inferiors al període de referència menor disponible; per tant, la concentració màxima correspon a l'AEGL definit per al període de referència menor. Al contrari, es poden fer extrapolacions per a temps de pas superiors al temps de referència disponible major, encara que aquesta situació és molt poc probable, ja que normalment els AEGL estan definits per a períodes de fins a 8 hores.

4. Quan s'utilitzin índexs ERPG, les concentracions màximes s'estableixen de la manera següent:

4.1 Els valors ERPG que corresponguin (nivell 1 o 2), si el temps de pas és igual o inferior a 60 minuts.

4.2 Per a temps de pas superiors a 60 minuts, cal extrapolar els índexs mitjançant la Llei de Haber:

$$C_{\max} = \text{ERPG} \cdot \left(\frac{60}{t_p} \right)$$

5. Si només es disposa dels índexs TEEL, es verifica:

5.1 Si el temps de pas del núvol és inferior a 15 minuts, s'han de fer servir directament les concentracions corresponents als TEEL respectius.

5.2 Per a temps de pas superiors a 15 minuts, cal extrapolar els índexs mitjançant la Llei de Haber:

$$C_{\max} = \text{TEEL} \cdot \left(\frac{15}{t_p} \right)$$

En totes les equacions anteriors el temps de pas està expressat en minuts.

2.3.2 Anàlisi de conseqüències.

S'entén per anàlisi de conseqüències el càlcul, espacial i temporal, de les variables representatives dels fenòmens perillosos que descriu l'apartat 2.2 d'aquesta Directriu i els seus possibles efectes sobre les persones, el medi ambient i els béns, a fi d'estimar la naturalesa i magnitud del dany.

La metodologia adoptada per avaluar les conseqüències a efectes de planificació s'ha de basar en la zonificació de riscos i en l'aplicació de models de càlcul, que han de ser d'eficàcia científica provada i reconeixement internacional.

2.3.3 Definició de les zones objecte de planificació: valors llindars.

En concret, es defineixen les zones següents:

a) Zona d'intervenció: és la zona en la qual les conseqüències dels accidents produeixen un nivell de danys que justifica l'aplicació immediata de mesures de protecció.

b) Zona d'alerta: és la zona en la qual les conseqüències dels accidents provoquen efectes que, encara que perceptibles per la població, no justifiquen la intervenció, excepte per als grups de població crítics.

2.3.3.1 Valors llindars per a la zona d'intervenció.

Els valors llindars que s'han d'adoptar per delimitar la zona d'intervenció són els que s'assenyalen a continuació:

1. Un valor local integrat de l'impuls, a causa de l'ona de pressió, de 150 mbar·seg.

2. Una sobrepressió local estàtica de l'ona de pressió de 125 mbar.

3. L'abast màxim de projectils amb un impuls superior a 10 mbar·seg. en una quantia del 95%. Produïts per l'explosió o l'esclat de continents.

4. Una dosi de radiació tèrmica de $250 \text{ (kW/m}^2\text{)}^{4/3} \cdot \text{s}$, equivalent a les combinacions d'intensitat tèrmica i temps d'exposició que s'indiquen a continuació.

I, kW/m ²	7	6	5	4	3
t _{exp} , s	20	25	30	40	60

5. Concentracions màximes de substàncies tòxiques a l'aire calculades a partir dels índexs AEGL-2, ERPG-2 i/o TEEL-2, seguint els criteris exposats a l'apartat 2.3.1.3.

2.3.3.2 Valors llindars per a la zona d'alerta.

Per delimitar la zona d'alerta s'han de considerar els valors llindars o les circumstàncies següents:

1. Un valor local integrat de l'impuls, a causa de l'ona de pressió, de 100 mbar·seg.

2. Una sobrepressió local estàtica de l'ona de pressió de 50 mbar.

3. L'abast màxim de projectils amb un impuls superior a 10 mbar·seg. en una quantia del 99,9%. Produïts per l'explosió o l'esclat de continents.

4. Una dosi de radiació tèrmica de $115 \text{ (kW/m}^2\text{)}^{4/3} \cdot \text{s}$, equivalent a les combinacions d'intensitat tèrmica i temps d'exposició que s'indiquen a continuació.

I, kW/m ²	6	5	4	3	2
t _{exp} , s	11	15	20	30	45

5. Concentracions màximes de substàncies tòxiques en aire calculades a partir dels índexs AEGL-1, ERPG-1 i/o TEEL-1, seguint els criteris exposats a l'apartat 2.3.1.3.

2.3.3.3 Valors llindars per a l'efecte dòmino.

Per a la determinació d'un possible efecte dòmino d'un accident greu en instal·lacions circumdants o pròximes i/o en un establiment veí, s'estableixen els valors llindars següents:

Radiació tèrmica: 8 kW/m².

Sobrepressió: 160 mbar.

Abast màxim dels projectils produïts per l'explosió o l'esclat de continents (la distància es calcula en funció de les hipòtesis accidentals considerades).

En qualsevol cas, es poden fer servir altres valors llindars, sempre que es basin en referències tècniques avalades i es justifiquin degudament les circumstàncies establertes per als valors esmentats, en relació amb la naturalesa del material afectat, la durada de l'exposició, la geometria de l'equip, el contingut, la presència d'aïllament i revestiment, etc.

2.4 Anàlisi de la vulnerabilitat del medi ambient.

L'industrial ha de proporcionar una anàlisi fonamentat en la identificació, caracterització i valoració sistemàtica i objectiva de cada un dels components i factors rellevants del sistema de risc.

L'anàlisi es basa en l'avaluació i la parametrització dels quatre components que constitueixen el sistema de risc:

Fonts de risc.

Sistemes de control primari.

Sistemes de transport.

Receptors vulnerables.

Fonts de risc.

L'avaluació ha de preveure entre altres aspectes la perillositat potencial de la substància, els factors que condicionen el seu comportament ambiental i la quantitat potencial involucrada.

Sistemes de control primari.

Els sistemes de control primari són els equips o les mesures de control disposats per l'industrial amb la finalitat de mantenir una determinada font de risc en condicions de control permanent, de manera que no afecti significativament el medi ambient.

L'avaluació ha de descriure per a cada font de risc els sistemes de control disposats i la seva eficàcia, amb l'estimació de quina quantitat de font de risc pot assolir el medi i en quines condicions.

Sistemes de transport.

L'avaluació ha de descriure en quins casos les fonts de risc poden assolir el medi receptor i estimar si el transport en aquest medi (aire, aigua superficial o subterrània, terra) pot posar la font de risc en contacte amb el receptor i la magnitud de la possible afecció.

Receptors vulnerables.

L'avaluació ha d'incloure una valoració de l'entorn natural, l'entorn socioeconòmic, i la seva afecció.

L'industrial ha de subministrar informació suficient dels aspectes indicats abans i parametritzar cada un dels components dels diferents sistemes de risc (font de risc, sistemes de control primari, sistemes de transport i receptors vulnerables), amb la finalitat d'associar a cada situació de risc un valor o índex de perill.

Article 3. Autoprotecció.

El Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, estableix que els titulars dels establiments afectats han de definir en un document la seva política de prevenció d'accidents greus i, si s'escau, el seu sistema de gestió de seguretat*.

A més, els industrials estan obligats a elaborar i presentar a l'autoritat competent un pla d'autoprotecció, anomenat pla d'emergència interior, que compregui l'anàlisi i l'avaluació dels riscos, l'establiment d'objectius de prevenció, la definició dels mitjans corporatius humans i materials necessaris per a la prevenció i el control, l'organització d'aquests i els procediments d'actuació davant emergències que garanteixin l'evacuació i/o el confinament i la intervenció immediates, així com la seva integració en el sistema públic de protecció civil.

3.1 Política de prevenció d'accidents greus.

L'industrial afectat per l'esmentat Reial decret 1254/1999 està obligat a definir la seva política de prevenció d'accidents greus en un document que prevegi els objectius i principis d'actuació per garantir un alt nivell de seguretat per a les persones, els seus béns i el medi ambient.

Aquesta política ha d'incloure i reflectir els objectius i els principis d'actuació generals que estableix l'industrial en relació amb el control dels riscos dels accidents greus, respecte als elements que es tenen en compte tot seguit:

Organització i personal.
Identificació i avaluació de riscos d'accidents greus.
Control de l'explotació.

Adaptació de les modificacions.
Planificació davant situacions d'emergència.
Seguiment dels objectius fixats.
Auditoria i revisió.

Si bé aquest document té un caràcter general, cal que s'indiquin els criteris d'organització, l'estructura i els sistemes de gestió per a cada una de les àrees esmentades. El seu abast s'ha de definir clarament en cada cas i ha de ser consistent amb la seva afectació quant al risc d'accidents greus.

En tot cas l'industrial ha d'establir en el seu document de política de prevenció d'accidents greus els mitjans humans i materials necessaris i els disponibles, així com les directrius adoptades per aconseguir un alt nivell de seguretat en el seu establiment a fi d'evitar, en la mesura que sigui possible, que es produeixin situacions que puguin derivar en accidents greus i limitar les seves possibles conseqüències tant en les seves pròpies instal·lacions com en l'entorn. Aquest document representa el compromís de l'industrial respecte al compliment dels objectius per al control dels riscos d'accidents greus i la protecció de les persones, els béns i el medi ambient.

3.2 Sistema de gestió de seguretat.

La gestió de seguretat es pot definir com la part de la funció de gestió global d'un establiment que determina i implanta la seva política de seguretat. El sistema de gestió de seguretat implica una gamma àmplia d'activitats, iniciatives, programes i altres elements, fonamentalment de tipus tècnic, humà i organitzatiu de les activitats individuals dins l'organització que tenen a veure amb la seguretat.

El document que defineix el sistema de gestió de seguretat desplega els elements principals identificats en la política de prevenció d'accidents greus, reflecteix el compromís i la cultura de seguretat de la seva organització, i preveu els recursos i les responsabilitats directes del personal implicat en matèria de seguretat i en la gestió dels riscos d'accidents greus.

El document que defineix el sistema de gestió de seguretat pot incloure, a manera de recomanació, els continguts que indiquen els apartats 3.2.1 a 3.2.7 següents.

3.2.1 Organització i personal.

Descripció de les funcions i responsabilitats de l'estructura organitzativa i detall dels procediments de funcionament que afectin la seguretat de les seves instal·lacions i els seus processos productius.

Definició de les necessitats formatives del personal associat a la prevenció i gestió de riscos d'accidents greus en tots els nivells organitzatius, així com l'organització de les activitats formatives i participació del personal.

Identificació, per part del titular de l'establiment, de les habilitats i capacitats necessàries del seu personal, per assegurar una formació contínua als treballadors i subcontractistes sobre els procediments, les instruccions i els mètodes de treball.

Descripció de l'organigrama, desenvolupament de la cadena de comandament i responsabilitat, i també les seves interrelacions, especialment respecte a línies de comunicació, entre els seus departaments i amb el personal de l'establiment.

Definició de les funcions, la responsabilitat, l'obligació de retre comptes, l'autoritat i la interrelació de tot el personal de l'establiment que dugui a terme feines que afectin la seguretat, especialment quant a la provisió de recursos per al desenvolupament i la implantació del sistema de gestió de seguretat, el coneixement dels riscos i el compliment de la política de seguretat, les accions correctores o de millora, el control de situacions anò-

* En relació amb aquest article, la Comissió Europea ha elaborat la guia tècnica *Guidelines on a Major Accident Prevention Policy and Safety Management System, as required by Council Directive 96/82/EC (SEVESO II)*. Joint Research Centre. European Commission, 1998, com a instrument de suport en la interpretació dels articles 7 i 9 del Reial decret 1254/1999.

males, les necessitats de formació i la gestió de la seva eficàcia, i la coordinació de la implantació del sistema incloent-hi la presentació dels informes que siguin necessaris.

Definició dels procediments per assegurar la participació dels empleats, els contractistes o altres que puguin estar presents en les seves instal·lacions, tant en la determinació de la política de seguretat com per a la seva implantació.

3.2.2 Identificació i avaluació dels riscos d'accidents greus.

Detall de la metodologia desenvolupada per identificar i avaluar sistemàticament els riscos derivats de l'activitat de l'establiment i de les substàncies i els materials manipulats o produïts, l'anàlisi de les possibles conseqüències en aquell i les seves zones limítrofes, incloent-hi els procediments per a la definició de mesures, tant per a la prevenció d'accidents com per al control dels seus efectes.

Desenvolupament d'un procediment que permeti determinar els elements susceptibles de provocar riscos, que puguin ser origen d'accidents greus, i prevegi els mitjans per a la identificació constant de noves fonts potencials de perill no previstes inicialment o la modificació de les que hi ha.

Avaluació de les capacitats, els coneixements i els recursos necessaris per desenvolupar i implantar els procediments adequats en el marc del sistema de gestió de la seguretat.

La identificació i l'avaluació de riscos es considera en totes les etapes de funcionament de l'establiment, des del seu projecte fins a la retirada de servei, incloent-hi els perills potencials que s'hi produeixen o identifiquen, les condicions d'operació dels processos (operacions rutinàries o no rutinàries, en especial les posades en marxa, el manteniment i les aturades), incidents i possibles emergències, fallades del sistema de gestió de seguretat, riscos de retirada de servei o evacuació i altres riscos externs, com ara els naturals (situacions meteorològiques adverses, inundacions, terratrèmols), operacions de transport, etc.

Cal establir un procediment que permeti revisar la metodologia d'identificació i avaluació dels riscos en funció dels resultats de l'estudi d'incidentes i accidents que puguin tenir lloc, de l'experiència adquirida en el funcionament de les instal·lacions tant pròpia com altres de similars, i de les conclusions de les inspeccions o auditories de seguretat.

3.2.3 Control de l'explotació.

Desenvolupament dels procediments i les instruccions necessàries a fi d'assegurar un disseny i un funcionament segurs de les instal·lacions, els processos, els equips i les aturades temporals. Determinació de les pràctiques de treball necessàries per a totes les activitats importants en matèria de seguretat, almenys en les etapes de funcionament que descriu l'apartat anterior.

En la determinació dels procediments, les instruccions i els mètodes de treball es preveu la cooperació entre les persones que els hagin de dur a terme, s'han d'expressar de manera que els puguin comprendre fàcilment i assegurar que es porten a la pràctica.

Els procediments escrits han d'estar disponibles per a tota la plantilla i totes les persones implicades, i s'han d'avaluar periòdicament per garantir-ne l'operativitat.

3.2.4 Adaptació de les modificacions.

Desenvolupament dels procediments que siguin necessaris per planificar i controlar els canvis que afectin l'establiment, tant de les persones com de les instal·lacions, considerant les circumstàncies externes que puguin afectar el control de riscos d'accidents greus.

Prèviament a la realització d'un canvi, s'ha de considerar la seva naturalesa, l'assignació de responsabilitats, la identificació i la documentació associada, l'anàlisi preliminar del risc que pugui comportar, la definició i la implantació de les mesures de seguretat i dels procediments d'avaluació posteriors i els mecanismes de supervisió.

Aquests procediments de gestió de canvis s'han de tenir en compte durant el disseny i la construcció de noves instal·lacions o processos.

3.2.5 Planificació davant situacions d'emergència.

Inclou els procediments relatius al seu desenvolupament i implantació, avaluació i revisió.

Aquests procediments determinen les habilitats i aptituds necessàries del personal i els recursos necessaris per dur-los a terme, i extremen el que fa referència al procés d'identificació de riscos i les mesures necessàries per comunicar els plans a tots els qui es puguin veure afectats per una emergència. Amb caràcter general s'inclouen les mesures que assegurin la integració del pla d'emergència en l'estructura organitzativa de l'establiment, el que afecti els processos i el contingut global del sistema de gestió de la seguretat.

3.2.6 Seguiment dels objectius fixats.

Desenvolupament de procediments per supervisar el funcionament de la seguretat i per comprovar els objectius de seguretat establerts. Han de determinar si els plans i les mesures per al control dels riscos s'estan desenvolupant, i assegurar la identificació, comunicació i investigació dels incidents o accidents que puguin tenir lloc.

Aquesta supervisió inclou les inspeccions que calguin de les instal·lacions i abasta també la formació, l'organització i els procediments.

Una supervisió activa requereix un sistema eficaç de comunicació i un sistema d'investigació complet dels incidents i accidents, que permeti analitzar tots els aspectes que hi tinguin relació, i possibilita la comprovació de les mesures relatives a la seguretat implantades i la verificació del procés de vigilància establert.

Definició de les responsabilitats per iniciar la investigació i les accions correctores que s'hagin d'adoptar, incloent-hi, quan sigui necessari, la revisió dels procediments o sistemes per evitar fallades. S'ha de tenir en compte que la informació obtinguda per la supervisió del funcionament ha de ser una contribució important als processos d'auditoria i de revisió.

3.2.7 Auditoria i revisió.

L'objecte d'una auditoria consisteix a assegurar-se que l'organització, els processos i els procediments establerts són consistents amb el sistema de gestió de seguretat. S'ha de dur a terme amb independència i la suficient objectivitat.

A part de la supervisió rutinària, s'han de fer auditories periòdiques, per a la qual cosa el titular de l'establiment ha de desenvolupar un pla d'auditoria que inclogui els sis apartats anteriors, i prevegi la determinació de les àrees i activitats auditades, la seva freqüència en cada cas, les responsabilitats, els recursos i el personal necessari d'acord amb el nivell de coneixements adequats i la necessària objectivitat, els protocols que cal utilitzar, els procediments per a la informació de les seves conclusions i els que afectin el seu seguiment.

La revisió constitueix l'estudi per comprovar si el sistema de gestió de seguretat és apropiat per complir la política i els objectius determinats, i del seu resultat pot ser necessària la introducció de canvis en aquell.

A intervals periòdics, l'industrial ha de revisar la política i les estratègies globals relatives al control dels riscos

d'accidents greus, i també tots els aspectes del sistema de gestió de seguretat, per garantir-ne la consistència. Aquesta revisió ha d'incloure l'assignació de recursos per desenvolupar-la i ha de considerar els canvis en l'organització, el desenvolupament científicotècnic, les normes i la legislació.

3.3 Plans d'autoprotecció.

A més de les mesures de prevenció establertes pels industrials per evitar els accidents greus, cal establir les línies d'actuació en cas que es produeixin incidents o situacions de risc que puguin generar un accident greu a fi d'adoptar de manera ràpida i coordinada les mesures que permetin controlar-lo i limitar-ne les conseqüències.

Entre les actuacions relatives al control d'accidents greus hi ha, en primer terme, les mesures que puguin adoptar els industrials en el seu establiment per evitar-hi els danys, mantenir-lo sota control, i preveure una resposta coordinada amb un ús racional dels mitjans i recursos existents per afrontar possibles situacions d'emergència provocades per accidents greus en les seves instal·lacions.

El pla d'autoprotecció d'un establiment, anomenat pla d'emergència interior, ha de preveure la identificació dels accidents que en justifiquin l'activació, basant-se en una anàlisi de riscos d'acord amb el seu grau d'afectació o l'informe de seguretat (en el cas d'establiments afectats per l'article 9 del Reial decret 1254/99).

Així mateix, s'han de descriure els criteris per a l'activació del pla i s'han de desenvolupar els procediments organitzatius i operatius d'actuació tant generals com específics que siguin necessaris per a cada una de les hipòtesis accidentals que es prevegin en l'anàlisi de riscos. Aquests procediments d'actuació es poden agrupar per als casos en què es prevegi que coincideixen les pautes d'actuació.

S'han de definir les normes generals que s'han d'emprar en cas d'emergència, com ara les relatives a detecció i alerta, evacuació de les zones perilloses i actuació dels equips d'intervenció. A més, s'han de considerar els procediments específics per als possibles successos següents:

- Incendi.
- Explosió.
- Fuita de gasos tòxics.
- Abocament incontrolat de productes perillosos.

Aquests procediments han de preveure mesures concretes quant a l'assignació de recursos humans i materials, així com les actuacions més eficients que contribueixin al control de cada possible accident, per mitjà d'operacions segures per als actuants i preveient els procediments de coordinació interns i externs que puguin ser necessaris.

En els establiments afectats per l'article 9 del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, s'ha de desenvolupar amb més amplitud el contingut del pla d'autoprotecció, d'acord amb el seu nivell de risc més alt, i cal especificar amb més detall les actuacions concretes per a cada accident greu potencial identificat en l'informe de seguretat.

3.3.1 Contingut mínim dels plans d'autoprotecció.

El pla d'autoprotecció d'un establiment afectat pel Reial decret 1254/99 ha de tenir, com a mínim, el següent contingut:

1. Anàlisi del risc.

- Descripció general.
- Avaluació del risc.
- Plànols de situació.

2. Mesures i mitjans de protecció.

- Mitjans materials.
- Equips humans.
- Mesures correctores del risc.
- Plànols específics.

3. Manual d'actuació en emergències.

- Objecte i àmbit.
- Estructura organitzativa de resposta.
- Enllaç i coordinació amb el pla d'emergència exterior.
- Classificació d'emergències.
- Procediments d'actuació i informació.

4. Implantació i manteniment.

- Responsabilitats i organització.
- Programa d'implantació.
- Programa de formació i ensinistrament.
- Programa de manteniment.
- Programa de revisions.

3.3.1.1 Anàlisi del risc.

3.3.1.1.a) Descripció general.

La descripció de l'emplaçament, les característiques constructives i ocupació, l'accessibilitat i vies d'evacuació, la ubicació de mitjans externs, a més de l'estudi de les instal·lacions i zones on pugui haver-hi substàncies perilloses.

3.3.1.1.b) Avaluació del risc.

S'ha d'incloure una descripció i justificació breu dels principis i la metodologia utilitzats per a l'avaluació del risc i la determinació dels possibles accidents susceptibles d'activar el pla d'autoprotecció, i indicar-hi les seves possibles conseqüències.

3.3.1.1.c) Plànols.

S'han de localitzar en els plànols a escala adequada tots els elements que contribueixin al risc, incloent-hi tots els elements vulnerables que es considerin d'interès. Els diferents plànols han de constituir un conjunt homogeni quant a escala, orientació i altres aspectes que facilitin la seva comprensió.

3.3.1.2 Mesures i mitjans de protecció.

3.3.1.2.a) Mitjans materials.

S'han de detallar les característiques dels mitjans de prevenció i protecció disponibles a l'establiment, com ara instal·lacions de detecció, contra incendis, contenció, senyalització, etc., i s'han d'identificar les seves possibles deficiències de funcionament o disseny.

Així mateix, cal descriure, si s'escau, els mitjans materials de nova implantació que siguin necessaris d'acord amb la normativa aplicable.

3.3.1.2.b) Equips humans.

S'han d'identificar els recursos humans i els relacionats més directament amb les actuacions en emergències, i indicar-ne la dependència organitzativa i els procediments de mobilització, tenint en compte totes les situacions possibles (jornades habituals de treball, vacances, torns de treball i altres possibles variacions).

En cas d'haver-hi pactes d'ajuda mútua entre establiments, s'ha de produir la integració dels mitjans dels organismes i empreses signants del pacte.

3.3.1.2.c) Mesures correctores del risc.

S'han d'identificar les mesures de prevenció i protecció existents que puguin contribuir directament a prevenir els accidents i, si s'escau, a mitigar-ne els efectes.

Cal descriure els mitjans disposats per al control i la contenció de les conseqüències dels possibles accidents i el grau d'efectivitat depenent de les diferents situacions operatives i torns de treball.

3.3.1.2.d) Plànols específics.

S'han de localitzar a un nivell de detall adequat els mitjans i els equips de protecció utilitzables en cas d'accident, així com de les possibles rutes d'evacuació.

3.3.1.3 Manual d'actuació en emergències.

3.3.1.3.a) Objecte i àmbit.

Quant als procediments d'actuació en situacions d'emergència, cal definir l'objecte i l'àmbit d'aplicació del pla d'acord amb el nivell de risc existent a l'establiment.

3.3.1.3.b) Estructura organitzativa de resposta.

S'han d'identificar la composició i les missions dels diferents equips d'emergència, cal designar un centre de coordinació intern i determinar l'organització per a la intervenció i l'evacuació. Cal extreure la relació i l'actualització dels mitjans efectius permanents per a localització del personal responsable i dels recursos externs que es considerin necessaris en cada cas.

3.3.1.3.c) Enllaç i coordinació amb el pla d'emergència exterior.

L'organització de l'establiment per a situacions d'emergència ha de ser de tal manera que sempre permeti la presència d'un responsable en la instal·lació, que pugui assumir les funcions de director de l'emergència en l'emplaçament. A més, hi ha d'haver un sistema de localització permanent dels responsables que puguin estar involucrats en les actuacions, d'acord amb una cadena de comandament prevista per a totes les situacions d'horary i jornada laboral possibles.

S'han de detallar els càrrecs dels responsables, així com la forma de localització permanent.

El director de l'emergència en l'emplaçament, o la persona responsable designada, ha de ser l'interlocutor de l'establiment amb l'autoritat competent a l'exterior.

S'ha d'incloure la notificació d'accidents i també de les incidències que puguin ocasionar alarma social, o que puguin ser perceptibles des de l'exterior de les instal·lacions.

3.3.1.3.d) Classificació d'emergències.

Els possibles accidents i els factors de risc es classifiquen d'acord amb la seva possible gravetat.

3.3.1.3.e) Procediments d'actuació i informació.

S'han d'indicar els procediments d'actuació i les accions que han de desenvolupar els integrants del pla. S'han d'establir fitxes o procediments d'actuació per a les situacions d'emergència previstes, tant internes com externes, que afectin l'establiment.

En cada succés que pugui originar un accident greu, s'han de descriure les accions i mesures que s'hagin d'adoptar per controlar la circumstància o el succés i limitar-ne les conseqüències, incloent-hi la descripció dels equips de seguretat i els recursos disponibles. En aquest aspecte, cal tenir en compte la formació adequada del personal per a les tasques que s'han de complir i la coordinació amb els recursos exteriors.

S'han d'especificar clarament les condicions sota les quals es pot considerar l'activació d'una situació d'emergència, el seu canvi de classificació de gravetat i les condicions per donar-la per concloua. S'han d'incloure, així mateix, les actuacions per alertar ràpidament de l'incident l'autoritat responsable de posar en marxa el pla d'emergència exterior, el tipus d'informació que s'ha de

facilitar a l'instant i les mesures per proporcionar informació més detallada a mesura que se'n disposi.

3.3.1.4 Implantació i manteniment.

3.3.1.4.a) Responsabilitats i organització.

Cal detallar l'organització i l'assignació de responsabilitats necessàries per a la implantació i el manteniment del pla per a cada una de les seves fases.

3.3.1.4.b) Programa d'implantació.

S'han de descriure les etapes previstes per a la implantació, tenint en compte l'adequació de deficiències i la incorporació de mitjans, si s'escau, i les actuacions de formació necessàries per al seu funcionament correcte (normes per als empleats, visitants, grups de manteniment, contractistes).

3.3.1.4.c) Programa de formació i ensinistrament.

Ha d'establir la programació de la formació i l'ensinistrament que s'ha de desenvolupar per garantir l'operativitat del pla, en funció de les missions assignades al personal que hi està adscrit i a tots els treballadors en general, i incloure la programació i l'execució d'exercicis i simulacres. Per cada pla d'autoprotecció s'ha de realitzar un simulacre amb una periodicitat mínima de 3 anys.

3.3.1.4.d) Programa de manteniment.

S'ha d'establir un pla de manteniment de les instal·lacions, de manera que mantinguin una protecció i operativitat adequades a cada moment.

3.3.1.4.e) Programa de revisions.

S'han d'incloure els mecanismes de revisió del pla, i establir, a més, els procediments i les responsabilitats per incorporar les millores tecnològiques i les experiències adquirides durant la seva implantació i en les lliçons apreses dels accidents/incidents ocorreguts.

Article 4. Informe de seguretat.

4.1 Consideracions generals.

Segons el que estableix l'article 9 del Reial decret 1254/1999, els industrials d'establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les de la columna 3, de les parts 1 i 2 de l'annex I del Reial decret esmentat, tenen l'obligació de facilitar a l'autoritat competent un informe de seguretat (IS).

L'informe de seguretat ha d'incloure la informació suficient sobre l'establiment, el seu entorn, les instal·lacions i substàncies, a fi de permetre a l'autoritat competent conèixer la seva finalitat, les característiques d'ubicació, les activitats i els perills intrínsecs, així com els serveis i equips tècnics per a un funcionament segur. Així mateix, aquesta informació ha d'aclarir en la mesura que sigui possible les interrelacions entre les diferents instal·lacions i sistemes dins l'establiment, tant pel que fa als serveis comuns com a la seva gestió global.

La informació ha de ser suficient per permetre a l'autoritat competent avaluar la idoneïtat dels controls. En qualsevol cas, es pot fer referència a altres documents a disposició de les autoritats quan aquestes ho sol·licitin.

L'informe de seguretat ha d'incloure els continguts següents:

Informació bàsica per a l'elaboració de plans d'emergència exterior (IBA).

Informació sobre la política de prevenció d'accidents greus i el sistema de gestió de seguretat.

Anàlisi del risc.

En els epígrafs següents s'especifiquen els criteris per al desenvolupament d'aquests continguts.

Així mateix, en conformitat amb el Reial decret 1254/1999, l'autoritat competent pot exigir als industrials dels establiments en què hi hagi substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les de la columna 2 de l'annex I del Reial decret esmentat, el desenvolupament i la presentació d'alguns dels continguts de l'informe de seguretat, quan estigui justificat per les característiques específiques de vulnerabilitat dels elements de l'entorn, davant la possibilitat d'efecte dominó per la presència d'indústries properes, o pel resultat de les inspeccions que s'han dut a terme a l'establiment.

4.2 Informació bàsica per a l'elaboració de plans d'emergència exterior (IBA).

És obligatòria la presentació, per part dels industrials, d'una informació de caràcter general sobre l'entorn, les instal·lacions, els processos i productes relacionats amb l'activitat industrial perillosa de l'establiment.

La informació relativa a l'entorn de l'establiment l'ha de completar l'administració competent per a l'elaboració del pla d'emergència exterior (PEE).

L'annex I especifica el contingut detallat de la informació bàsica per a l'elaboració de plans d'emergència exteriors (IBA), tant pel que fa a les aportacions per part de l'industrial com a la informació que ha de complementar l'administració competent.

4.3 Informació sobre el sistema de gestió de seguretat i política de prevenció d'accidents greus.

Com a part de l'informe de seguretat, el responsable de l'establiment afectat ha d'incloure el document sobre la seva política de prevenció d'accidents greus, i també el que descriu el sistema de gestió de seguretat posat en pràctica, segons els criteris que indica l'article 3 d'aquesta Directriu.

4.4 Anàlisi del risc.

Els objectius de l'anàlisi del risc són identificar els accidents greus que puguin ocórrer a l'establiment, així com el càlcul de les conseqüències i els danys produïts per aquells. D'aquesta forma, queden determinats els que poden ser qualificats com a accidents de categories 2 i 3, segons la classificació que recull l'article 1 d'aquesta Directriu.

L'anàlisi del risc ha de presentar expressament el contingut següent *:

Identificació de perills d'accidents greus.

Càlcul de conseqüències. Zones de risc segons valors líndars.

Càlcul de vulnerabilitat.

Relació d'accidents greus identificats.

Mesures de prevenció, control i mitigació.

4.4.1 Identificació de perills d'accidents greus.

Es poden definir com a fonts de perill les condicions que amenacen el funcionament segur de l'establiment o la instal·lació. Aquestes fonts s'han d'analitzar en totes les fases d'operació (posada en marxa, funcionament normal, aturada, càrrega/descàrrega, transport a l'interior de l'establiment, etc.).

S'han d'identificar els perills d'accidents greus vinculats a:

a) Operacions, és a dir, possibles errors humans durant aquestes, fallades tècniques i de funcionament

* Referent a això es poden emprar, sense caràcter vinculat, els criteris que contenen les guies tècniques sobre metodologies d'anàlisi de riscos, editades per la Direcció General de Protecció Civil.

dels equips, fallades de contenció, paràmetres del procés fora dels límits fixats, deficiències en el subministrament de serveis, etc.

b) Successos externs, com a impacte d'activitats properes, transport, perills naturals, etc.

c) Vigilància, és a dir, intervencions no autoritzades.

d) Altres causes relacionades amb el disseny, la construcció i la gestió de la seguretat, com errors de disseny, procediments operacionals, modificacions de processos o equips inadequades, fallades en el sistema de permisos de treball, manteniment inapropiat, etc.

En aquest apartat s'han d'identificar les possibles hipòtesis accidentals i les característiques dels escenaris corresponents, incloent-hi una descripció i justificació dels principis i metodologia utilitzats *.

S'han de considerar les hipòtesis accidentals i els escenaris que es puguin produir per efecte dòmino, així com les que tinguin conseqüències mediambientals i les que puguin sorgir amb motiu de reaccions incontrolades.

Es poden descartar les hipòtesis accidentals que, pel fet de presentar una probabilitat d'ocurrència molt remota, es consideri que és molt improbable que es materialitzin. Aquestes hipòtesis s'han de justificar mitjançant arbres de fallades prou específics i detallats (de conformitat amb l'apartat 4.4.4 d'aquest article), que se sostenen en referències tècniques avalades i tot això amb l'acceptació de l'autoritat competent.

4.4.2 Càlcul de conseqüències.

El càlcul de conseqüències s'ha de basar en l'estimació dels valors que puguin assolir, espacialment i temporalment, les variables representatives dels fenòmens perillosos, incloent-hi els paràmetres mediambientals, derivats dels accidents greus postulats, i aplicant-hi per a això models de càlcul adequats.

Les metodologies de càlcul s'han de basar en models científicament i internacionalment acceptats.

Cal presentar una descripció i justificació dels mètodes de càlcul utilitzats, incloent-hi les hipòtesis assumides en aquests.

S'han de considerar, així mateix, els accidents que es puguin produir per efecte dòmino, i els que tinguin conseqüències mediambientals.

Per facilitar-ne la comprensió, els resultats de l'anàlisi de conseqüències s'han de representar gràficament d'acord amb el model utilitzat, per a cada hipòtesi accidental, a escala 1/5.000 o més detallada, indicant-hi les zones d'intervenció i d'alerta d'acord amb els valors líndars que assenyalava l'article 2 d'aquesta Directriu.

4.4.3 Càlcul de vulnerabilitat.

Una vegada estimades, per a cada accident greu, les magnituds dels fenòmens perillosos, s'ha de dur a terme una anàlisi de la vulnerabilitat que aquests valors representen per a les persones, el medi ambient i els béns.

Per a això, s'han d'emprar metodologies probabilístiques del tipus Anàlisi Probit (Probability Unit), en funció de la disponibilitat i el desenvolupament d'aquestes.

Per a cada una de les hipòtesis accidentals, la vulnerabilitat sobre persones s'ha d'expressar en termes de víctimes i ferits de diferent tipologia.

4.4.4 Anàlisi quantitativa de riscos (ACR).

L'autoritat competent en cada cas pot exigir una anàlisi quantitativa de risc (ACR), quan així ho consideri oportu.

* Per al desenvolupament del que preveu aquest apartat es recomana utilitzar els criteris que conté el document *Guidance on the Preparation of a Safety Report to Meet the Requirements of Council Directive 96/82/CE (SEVESO II)*, elaborat per la Comissió Europea.

tú, en funció de les circumstàncies específiques de l'entorn, les instal·lacions, els processos i productes de l'activitat industrial, donant un raonament justificatiu d'aquest requeriment i de la finalitat per a la qual es necessita. Una d'aquestes finalitats pot ser la presa de decisió en matèria de planificació urbanística al voltant dels establiments afectats, d'acord amb el contingut de l'article 12 del Reial decret 1254/1999 i l'article 6 d'aquesta Directriu, i sense perjudici de l'ús alternatiu o combinat d'altres metodologies de prestigi internacional reconegut.

L'anàlisi quantitativa de risc (ACR) té el contingut següent:

1. Identificació dels successos iniciadors.
2. Determinació de les causes i freqüències d'aquests successos iniciadors.
3. Determinació de l'evolució dels successos iniciadors fins als accidents finals. Quantificació de les freqüències dels successos accidentals finals.
4. Determinació de les conseqüències letals dels accidents finals.
5. Determinació del risc.
6. Comparació del risc amb els criteris d'acceptabilitat.

L'objecte de l'ACR consisteix a determinar el risc per a les persones al voltant dels establiments afectats que estigui relacionat amb la presència de substàncies perilloses i amb diverses finalitats, alguna de les quals s'ha esmentat anteriorment en aquest apartat.

En el capítol 1 s'han d'identificar els successos iniciadors, i s'entenen com a tals els successos externs, els errors d'operació, humans o pèrdues d'inventaris de substàncies perilloses per causes genèriques o específiques. S'ha de prestar una importància especial als que a priori puguin contribuir al risc per a l'exterior de l'establiment.

En el capítol 2 s'han d'analitzar les causes d'aquests successos i s'han de determinar les seves freqüències per aplicació dels mètodes més adequats segons el cas (valors estàndards directes, arbres de fallades, etc.).

En el capítol 3 s'ha d'analitzar l'evolució dels iniciadors fins a produir els accidents, segons el tipus de substància i les condicions de l'entorn. Per a això s'han de fer servir les tècniques més idònies, com per exemple l'arbre de successos. Mitjançant el producte de les freqüències dels iniciadors i de les probabilitats dels factors condicionants, s'ha de determinar la freqüència dels accidents.

En el capítol 4 s'han de determinar les conseqüències letals dels accidents, fent servir per a això els models de càlcul pertinents.

En el capítol 5 s'hi ha d'incloure un mapa d'isolínies de risc individual (definit com la probabilitat, referida a un període d'un any, que una persona ubicada de manera permanent en un lloc determinat i sense protecció específica, sigui víctima d'un accident), que es determina multiplicant, en cada punt, la freqüència de cada accident per les seves conseqüències letals.

En el capítol 6 s'han de comparar les corbes d'isorisca individual obtingudes amb els criteris d'acceptabilitat del risc fixats. L'autoritat competent en cada cas ha de fixar aquests criteris que, en qualsevol cas, són comparables a estàndards adoptats internacionalment.

Això no obstant, es pot establir un nou contingut per a l'ACR sempre que estigui contrastat amb models científicament i internacionalment acceptats i de conformat amb l'autoritat competent.

4.4.5 Relació d'accidents greus.

Finalment, a l'IS s'hi ha d'incloure la relació d'accidents de categories 2 i 3, i els esquemes dels arbres de successos que poden conduir a cada un d'aquests.

Quan un accident de categoria 2 o inferior d'un establiment pugui ocasionar un accident de categoria 3 en un altre establiment contigu, o desencadenar el seu arbre de successos associat, l'organisme competent li ha d'assignar també la categoria 3.

4.4.6 Mesures de prevenció, control i mitigació.

Per a cada un dels accidents greus enumerats, s'ha d'incloure informació sobre els paràmetres tècnics i les salvaguardes tecnològiques per evitar i mitigar les seves conseqüències, així com els procediments que preveu el pla d'autoprotecció per al succés esmentat.

4.5 Avaluació de l'informe de seguretat.

L'avaluació de l'informe de seguretat (IS) consisteix a:

Confirmar que conté les dades i la informació suficients desplegades en aquest article.

Determinar si compleixen els objectius de l'article 9 del Reial decret 1254/99.

Els resultats d'aquesta avaluació s'han de fer servir per al desenvolupament i el contingut de les inspeccions que s'han de realitzar sobre l'establiment en qüestió.

4.6 Exempció de contingut en l'informe de seguretat.

Per a la concessió d'exempcions o limitacions al contingut d'un informe de seguretat, l'autoritat competent ha de complir els criteris harmonitzats que figuren a l'annex IV del Reial decret 1254/99*.

En qualsevol informe de seguretat la informació del qual hagi estat limitada com a resultat d'una exempció, s'ha de fer referència a l'exempció esmentada.

4.7 Informació pública i confidencialitat.

Tal com recullen els articles 13 i 21 del Reial decret 1254/1999, l'autoritat competent en cada cas ha de garantir que el contingut de l'informe de seguretat considerat en aquest article estigui a disposició del públic.

Això no obstant, poden tenir caràcter confidencial els continguts que afectin les situacions que descriu l'article 21 del Reial decret esmentat, així com altres possibles aspectes que l'industrial consideri necessaris, sempre amb acord previ amb l'autoritat competent.

Per a aquestes dades, els òrgans competents de les diferents administracions, que les rebin, analitzin, processin, o utilitzin per a les finalitats d'aquesta Directriu, han de ser responsables de la seva custòdia en registres d'informació classificada.

Així mateix, quan hi hagi una exempció que limita el contingut de l'informe de seguretat, l'autoritat competent ha de garantir l'accés a la informació per la qual es va autoritzar la limitació esmentada. En qualsevol cas, la disposició d'aquesta informació queda subjecta a les restriccions en matèria de confidencialitat descrites abans.

Article 5. *Inspeccions.*

5.1 Objectius.

L'article 19 del Reial decret 1254/1999 estableix que els òrgans competents de les comunitats autònomes han de dur a terme un sistema d'inspeccions i mesures de control adequades als establiments afectats pel Reial decret esmentat.

* Referent a això, es recomanen els criteris i les referències establerts en el document "Explicacions i directrius per a l'aplicació de l'exempció que preveu l'apartat 6 de l'article 9 de la Directiva 96/82/CE", elaborat per la Comissió Europea.

Així mateix, es considera la Recomanació del Parlament i Consell Europeus 2001/331/EC, de 4 d'abril de 2001, en la qual s'aporten els criteris mínims per a les inspeccions mediambientals en els estats membres.

Aquestes inspeccions han de comprendre un examen sistemàtic i planificat dels sistemes implantats a l'establiment, tant de naturalesa tècnica com d'organització i de gestió de la seguretat, de manera que l'industrial pugui demostrar:

- a) Que ha pres les mesures adequades per prevenir accidents greus, d'acord amb les activitats que es realitzen a l'establiment.
- b) Que ha adoptat les mesures necessàries per limitar les conseqüències dels accidents greus a dins i a fora de l'establiment.
- c) Que les dades i la informació facilitades en l'informe de seguretat o en qualsevol altre informe o notificació presentats reflecteixen fidelment l'estat de seguiment de l'establiment.
- d) Que ha establert programes i ha informat el personal de l'establiment sobre mesures de prevenció, protecció i actuació en cas d'accident.

5.2 Sistema d'inspeccions.

5.2.1 Desenvolupament del programa d'inspecció.

Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de desenvolupar un programa d'inspeccions que ha de tenir en compte la legislació aplicable a la indústria i ha de contenir com a mínim la informació següent:

Identificació de tots els establiments que preveu el programa.

Definició del període de temps cobert pel programa.

Relació planificada amb les inspeccions per a cada establiment.

Abast de les inspeccions planificades per a cada establiment.

Detalls de previsions i procediments per a la revisió del programa, quan es consideri necessari.

Per establir l'abast i les prioritats de cada inspecció, es poden tenir en compte la naturalesa i la magnitud dels riscos presents als establiments i els seus antecedents sobre situacions accidentals.

Amb independència de les inspeccions programades, les autoritats competents han de dur a terme inspeccions en les circumstàncies següents:

- a) Per investigar denúncies referides a riscos d'accident greu.
- b) Per investigar accidents greus, incidents i situacions d'incompliment de la normativa vigent.

5.2.2 Informe posterior a una inspecció.

Després de cada inspecció, l'autoritat competent n'ha d'elaborar un informe. En aquest informe s'ha de reflectir el nivell de compliment de la normativa d'accidents greus i els resultats de l'avaluació dels sistemes de seguretat. L'informe ha de contenir, com a mínim:

- a) L'abast de la inspecció i de les parts de l'establiment afectades.
- b) L'avaluació dels sistemes inspeccionats que hi ha a l'establiment.
- c) L'anàlisi del compliment de l'industrial amb els requisits de la legislació nacional i autonòmica relacionada amb la normativa d'accidents greus.
- d) La identificació de les situacions anòmales per a les quals sigui necessari prendre mesures correctores, i incloure els terminis i el pla d'implantació de les mesures essencials

5.2.3 Seguiment de la inspecció.

Quan l'informe d'una inspecció reflecteixi la necessitat d'aplicar accions correctores, s'han de dur a terme els procediments necessaris per verificar la implantació i l'efectivitat de les accions d'acord amb els terminis registrats en l'informe d'inspecció.

Per dur a terme aquesta verificació es poden adoptar diversos procediments, com ara notificacions emeses per l'industrial sobre el progrés de les seves actuacions, certificats de correcció de deficiències i/o inspeccions de seguiment in situ.

5.3 Contingut d'una inspecció.

La inspecció en un establiment s'ha d'encaminar als aspectes següents *:

1r Comprovació que l'industrial ha pres les mesures apropiades per a la prevenció d'accidents greus i la limitació de les seves conseqüències.

2n Confirmació de les dades i la informació que contenen l'informe de seguretat i altres informes.

3r Confirmació que hi ha una planificació per a l'actuació en cas d'emergències.

5.4 Inspecció posterior a un accident greu.

Després d'un accident greu, els òrgans competents de les comunitats autònomes han de dur a terme una inspecció a l'establiment i un informe d'aquesta, que ha de contenir la informació necessària per a una anàlisi completa de l'accident en els aspectes tècnics, d'organització i de gestió.

Així mateix, els òrgans competents s'han d'assegurar que s'adopten les mesures palliatives necessàries i han de formular recomanacions sobre futures mesures de prevenció.

Tant la informació com les lliçons apreses dels accidents s'han de difondre amb l'objectiu de prevenir accidents similars i que es tinguin en compte en la revisió del programa d'inspecció.

5.5 Coordinació entre autoritats competents en matèria d'inspeccions.

A les inspeccions dutes a terme als establiments objecte d'aquesta Directriu, s'han d'establir les mesures necessàries perquè hi hagi una coordinació i cooperació adequada entre totes les autoritats sectorials competents en matèria d'inspeccions: qualitat i seguretat industrial, higiene i seguretat laboral, protecció civil, protecció del medi ambient, sanitat ambiental i ordenació del territori, entre altres, i s'han d'estendre a totes les fases del procés d'inspecció (programació, inspecció a l'establiment, informe posterior i seguiment).

Aquestes mesures de coordinació i cooperació s'han d'establir tenint en compte els objectius següents:

- 1r Assolir l'eficàcia màxima en l'execució d'inspeccions.
- 2n Fer un ús optimitzat i racional de recursos.
- 3r Evitar conflictes en conclusions i resolucions.
- 4t Facilitar les millors en les normes i regulacions.
- 5è Millorar la transparència entre autoritats competents.

Com a part dels mecanismes per a una coordinació efectiva, les autoritats competents poden establir:

- a) Una divisió clara de tasques, amb la identificació de les funcions i responsabilitats en els diferents aspectes de les inspeccions.

* Per al desenvolupament d'aquests aspectes es pot tenir en compte el que especifica el document *Guidance on Inspections as Required by Article 18 of the Council Directive 96/82/EC (SEVESO II)*, elaborat per la Comissió Europea.

b) Consultes periòdiques entre les autoritats sobre aspectes rellevants de les inspeccions, que incloguin instruments legals, polítiques i procediments.

c) Activitats de formació coordinades.

d) Inspeccions conjuntes.

e) Procediments específics per tractar situacions de conflicte o contradicció; i

f) Línies clares de comunicació que permetin el màxim intercanvi d'informació sobre experiències d'inspeccions, com ara bases de dades compartides, i nous desenvolupaments en el camp de les tècniques d'inspecció o qualsevol altra informació útil en aquesta matèria.

Per facilitar l'intercanvi d'informació entre autoritats competents en matèria d'inspeccions de diversos àmbits i afavorir, així mateix, el coneixement de l'evolució de les inspeccions al llarg del temps, les autoritats competents poden desenvolupar protocols i formats normalitzats que permetin un enfocament estructurat de les inspeccions i dels informes posteriors a aquestes.

Article 6. Ordenació territorial i limitacions a la radiació dels establiments.

L'article 12 del Reial decret 1254/1999 destaca per a tots els establiments afectats la necessitat per part de les autoritats competents de les comunitats autònomes de tenir en compte en les seves polítiques d'assignació del sòl la implantació o modificació dels establiments afectats, i d'altra banda, la realització de noves obres en l'àmbit d'influència territorial d'aquests establiments. Així mateix, l'autoritat competent pot exigir un dictamen tècnic sobre els riscos vinculats a l'establiment, amb caràcter previ a la presa de decisions.

La necessitat de mantenir distàncies de seguretat adequades entre els establiments afectats, d'una banda, i de l'altra les zones d'habitatge, zones freqüentades pel públic i les zones que presentin un interès natural, s'ha d'integrar en totes les polítiques que requereixin la consideració del possible ús de zones adjacents a aquests establiments.

A l'hora de definir aquestes distàncies de seguretat es poden seguir diferents mètodes d'avaluació, sempre a criteri de l'autoritat competent*.

Amb caràcter general, s'estableix el mètode basat en les conseqüències, que avalua les que es puguin derivar d'un nombre de successos accidentals concebibles, sense quantificar-ne la probabilitat.

L'autoritat competent, si el cas ho requereix, o a criteri de l'industrial, amb l'acord previ amb aquella, pot establir l'ús del mètode basat en l'avaluació del risc, en el qual es fa una anàlisi de les conseqüències dels accidents potencials i s'estima la probabilitat que aquests ocorrin.

Article 7. Els plans de comunitat autònoma. Plans d'emergència exterior.

7.1 Concepte.

Els plans especials de comunitat autònoma davant el risc d'accidents greus en establiments en què hi ha substàncies perilloses s'anomenen plans d'emergència exterior (PEE). Aquests plans han d'establir les mesures de prevenció i d'informació, i també l'organització i els procediments d'actuació i de coordinació dels mitjans i recursos de la mateixa comunitat autònoma, d'altres

administracions públiques assignats al pla i d'entitats públiques i privades per tal de prevenir i mitigar, si s'escau, les conseqüències d'aquests accidents sobre la població, el medi ambient i els béns que es puguin veure afectats.

Els apartats següents d'aquest article recullen les funcions bàsiques i els continguts mínims d'aquests plans.

7.2 Funcions bàsiques.

Són funcions bàsiques dels PEE les següents:

a) Determinar les zones d'intervenció i alerta.

b) Preveure l'estructura organitzativa i els procediments d'intervenció per a les situacions d'emergència per accidents greus.

c) Preveure els procediments de coordinació amb el pla estatal per garantir-ne la integració adequada.

d) Establir els sistemes d'articulació amb les organitzacions de les administracions municipals i definir els criteris per elaborar els plans d'actuació municipal d'aquelles.

e) Especificar els procediments d'informació a la població sobre les mesures de seguretat que s'hagin de prendre i sobre el comportament que s'ha d'adoptar en cas d'accident.

f) Catalogar els mitjans i recursos específics a disposició de les actuacions previstes.

g) Garantir la implantació i el manteniment del pla.

7.3 Contingut mínim dels plans de comunitats autònomes.

7.3.1 Objecte i àmbit.

Els PEE han de fer constar l'objecte i àmbit d'aplicació en el seu contingut, que, com a mínim, han de garantir el compliment de les funcions bàsiques que recull l'apartat 7.2 d'aquest article.

Cal fer una descripció general de l'establiment objecte de planificació, així com del seu entorn geogràfic.

7.3.2 Bases i criteris.

En el PEE han d'estar convenientment descrits i referenciats els fonaments científics i tècnics en els quals es basa el pla, tant pel que fa a la identificació i valoració del risc com a l'establiment de les zones i els criteris de planificació. S'estableix com a contingut mínim que s'ha de considerar el següent:

a) Justificació i descripció de la metodologia utilitzada per a la identificació del risc.

b) Justificació i descripció de la metodologia utilitzada per a la valoració del risc.

c) Definició de les zones objecte de planificació.

d) Justificació i descripció dels criteris de planificació utilitzats.

7.3.3 Zones objecte de planificació.

Tenint en compte els criteris de vulnerabilitat que conté l'apartat 2.3 de l'article 2, els valors obtinguts per a cada una de les variables en cada una de les hipòtesis i els escenaris accidentals que estableix l'informe de seguretat i les conseqüències que s'hi estimen per a les persones, el medi ambient i els béns, en cada un dels casos s'han d'establir les dues zones objecte de planificació (intervenció i alerta) que s'han definit a l'article 2. L'òrgan competent pot descartar de la planificació els escenaris accidentals que pel fet de presentar una freqüència d'ocurrència extremadament baixa es con-

* En relació amb aquest article la Unió Europea ha elaborat el document *Guidance on land use planning as required by Council Directive 96/82/EC (SEVESO II)*, que serveix d'instrument de suport en la interpretació de l'article 12 del Reial decret 1254/1999.

sideri que és molt improbable que es materialitzin, amb la justificació convenient.

S'ha de tenir present que la definició de zones d'intervenció i alerta pressuposa que hi ha elements vulnerables, de manera que les àrees afectades per un accident que no coincideixin amb elements vulnerables no requereixen més mesures de planificació que les d'aïllament o senyalització.

S'ha de fer un inventari dels elements vulnerables (persones, medi ambient i béns) situats a les zones. Aquest inventari com a mínim ha de contenir la naturalesa, la situació i l'extensió de tots els elements vulnerables situats en les zones objecte de planificació.

La superposició de les zones d'intervenció i alerta amb el contingut de l'inventari d'elements vulnerables permet determinar l'abast del risc en les zones objecte de planificació.

7.3.4 Definició i planificació de les mesures de protecció.

Es consideren mesures de protecció els procediments, les actuacions, els mitjans i els recursos que preveuen els PEE a fi d'evitar o atenuar les conseqüències dels accidents greus, immediates i diferides, per a la població, el personal dels grups d'acció, les mateixes instal·lacions afectades, el medi ambient i els béns materials.

Per a l'aplicació de les mesures de protecció, els PEE han de tenir en compte els valors de les magnituds físiques, les característiques del medi i la població que pugui ser afectada i l'abast de les conseqüències que defineixen el risc dels accidents greus que han servit per definir les zones objecte de planificació.

Les mesures de protecció se seleccionen en funció de la seva eficàcia per mitigar o prevenir els efectes adversos dels accidents considerats en el PEE, i es descarten les mesures supèrflues i altres de resultats dubtosos, així com les mesures i els procediments d'actuació que puguin ocasionar alteracions en el medi ambient, d'acord amb l'experiència i amb la pràctica internacional.

7.3.4.1 Mesures de protecció per a la població.

a) Sistemes d'avisos.

El sistema d'avisos a la població té per finalitat alertar la població i informar-la sobre l'actuació més convenient en cada cas i sobre l'aplicació d'altres mesures de protecció.

L'alerta a la població es fa preferentment mitjançant la instal·lació d'una xarxa de sirenes i/o megafonia fixa. La Comissió Nacional de Protecció Civil estableix les característiques sonores que han de tenir els sistemes d'alerta mitjançant sirenes amb vista que aquests siguin iguals a tot el territori nacional. La recepció s'ha de garantir a cada un dels municipis de la zona objecte de planificació. Es pot considerar l'ús complementari d'altres sistemes d'avisos, com ara avisos telefònics massius, mitjans de comunicació, megafonia mòbil, etc.

Els PEE han de preveure la possibilitat de dirigir-se a la població a través de les emissores de ràdio i, si s'escau, de televisió. Aquestes emissores i les seves freqüències han de figurar explícitament en el PEE i se n'ha d'informar la població per mitjà de les campanyes de divulgació previstes en la implantació del PEE.

Mitjançant un sistema addicional de megafonia fixa o mòbil es pot informar la població de les mesures de protecció que siguin convenientes adoptar, i també de les mesures de protecció d'aplicació imminent.

b) Control d'accessos.

Consisteix a controlar les entrades i sortides de persones, vehicles i material de les zones objecte de planificació, després de l'activació del PEE.

c) Confinament.

Aquesta mesura consisteix en el refugi de la població en els seus propis domicilis, o en altres edificis, recintes o habitacles pròxims en el moment en què s'anuncia l'adopció de la mesura.

Mitjançant el confinament, la població resta protegida de la sobrepressió, l'impacte de projectils, la conseqüència de possibles explosions, del flux de radiació tèrmica, en cas d'incendi, i de la toxicitat en cas d'emissió de substàncies tòxiques.

Aquesta mesura s'ha de complementar amb les anomenades mesures d'autoprotecció personal, definides com les mesures senzilles que poden ser portades a la pràctica per la població mateixa.

d) Allunyament.

L'allunyament consisteix en el trasllat de la població des de posicions exposades a llocs segurs, generalment poc distants, fent servir els seus propis mitjans.

Aquesta mesura està justificada quan el fenomen perillós s'atenua ràpidament, ja sigui per la distància o per la interposició d'obstacles a la seva propagació. Presenta l'avantatge respecte de l'evacuació que la població traslladada és molt inferior, al mateix temps que el trasllat es fa amb els propis mitjans de la població. En conseqüència, les necessitats logístiques de la mesura es redueixen pràcticament a les que deriven dels avisos a la població.

D'altra banda, la utilitat de la mesura és nul·la quan el fenomen perillós del qual s'ha de protegir la població s'atenua lentament.

e) Evacuació.

L'evacuació consisteix en el trasllat massiu de la població que es troba en posicions exposades cap a zones segures. Es tracta d'una mesura definitiva, que es justifica únicament si el perill a què està exposada la població és prou gran. En contrapartida, pot ser contraproduent, sobretot en casos de dispersió de gasos o vapors tòxics, quan les persones evacuades, si ho són durant el pas del plomall tòxic, poden estar sotmeses a concentracions superiors que les que rebrien si romanguessin a les seves residències habituals, fins i tot sense adoptar mesures d'autoprotecció personal.

f) Mesures d'autoprotecció personal.

S'entén per autoprotecció personal un conjunt d'actuacions i mesures, generalment a l'abast de qualsevol ciutadà, a fi de contrarestar els efectes adversos d'un eventual accident.

L'experiència demostra que aquestes mesures, si bé són d'una senzillesa extrema, són de gran eficàcia si són aplicades adequadament, i constitueixen un complement essencial de les restants mesures de protecció previstes en els plans.

7.3.5 Estructura i organització del pla.

L'estructura i l'organització dels PEE ha de preveure, almenys en la seva composició i regulació, els elements i criteris que recullen els subapartats següents.

7.3.5.1 Direcció del pla.

En el PEE s'ha d'establir de manera clara qui exerceix les funcions de direcció del pla.

En les situacions d'emergència en les quals es declari l'interès nacional perquè hi concorren alguna de les circumstàncies que conté el capítol I (apartat 1.2) de la Norma bàsica de protecció civil, o quan ho sol·liciti la comunitat autònoma afectada, aquestes funcions s'han d'exercir dins el corresponent comitè de direcció constituït per un representant del Ministeri de l'Interior i pel

representant de la comunitat autònoma que determini el pla. El representant designat pel Ministeri de l'Interior ha de dirigir el pla d'emergència exterior en coordinació amb els òrgans de les comunitats autònomes i autoritats locals, en aquests casos.

La declaració d'aquesta situació correspon al ministre de l'Interior, o bé per iniciativa pròpia o a instància de la comunitat autònoma afectada o del delegat del Govern en aquesta.

Són funcions bàsiques de la direcció del pla:

- a) Declarar l'activació del PEE.
- b) Determinar la categoria de l'accident.
- c) Decidir en cada moment i amb el consell del comitè assessor les actuacions més convenients per afrontar l'emergència, i l'aplicació de les mesures de protecció a la població, al medi ambient, als béns i al personal adscrit al PEE.
- d) Determinar la informació que s'ha de subministrar a la població, durant l'emergència, a través dels mitjans propis del PEE i dels de comunicació social. S'inclou aquí tant la informació destinada a adoptar mesures de protecció com la informació general sobre el succés.
- e) Assegurar el manteniment de l'operativitat del PEE.
- f) Assegurar, fins i tot en les circumstàncies que no exigeixin la constitució del centre de coordinació operativa integrat (CECOPI), procediments que garanteixin la màxima fluïdesa informativa en l'organització del pla estatal, particularment quan es refereix a l'esdeveniment d'accidents, la seva possible evolució, les seves conseqüències sobre la seguretat de les persones, els béns i el medi ambient, i qualsevol altra circumstància que pugui ser determinant en el desenvolupament de l'emergència. A aquests efectes, el centre de coordinació operativa (CECOP) de la comunitat autònoma ha d'informar, en el moment en què es tingui notícia d'un accident greu o d'un incident que pugui donar origen a un accident greu, la subdelegació del Govern corresponent en el territori on estigui situat l'establiment. En el cas de comunitats autònomes uniprovincials, aquesta informació s'ha de fer a la delegació del Govern oportuna. El CECOP de la comunitat autònoma ha de remetre, tan aviat com sigui possible, a la subdelegació del Govern o delegació del Govern pertinent la notificació esmentada en el protocol que estableix l'apartat 7.3.6.1.
- g) Assegurar que es faci la notificació, tan aviat com sigui possible, a l'ajuntament o als ajuntaments afectats, tant en cas d'accidents com d'altres successos amb efectes perceptibles capaços de causar alarma a l'exterior.
- h) Declarar el final de l'emergència.

7.3.5.2 Centres de coordinació.

El PEE ha de disposar d'un centre de coordinació operativa (CECOP) que s'ha d'instal·lar en un local amb capacitat suficient i amb l'equipament necessari per poder rebre la informació sobre la situació i transmetre les decisions que cal aplicar que determini el director del pla d'emergència exterior. La seva ubicació està determinada en el pla i cal preveure una localització alternativa per al cas que la primera no pugui ser utilitzada per qualsevol causa.

El CECOP ha de disposar d'alimentació elèctrica redundant i d'un generador auxiliar propi que en garanteixi l'operativitat en qualsevol circumstància. També ha de disposar del material de transmissions i mitjans informàtics previstos per garantir l'exercici de les seves funcions.

El CECOP ha de rebre en primera instància la notificació d'accident per part del director de l'emergència a l'establiment. A continuació, el CECOP ha de posar en pràctica la seqüència d'avisos i crides que estableix

el PEE, així com rebre les informacions i transmetre les ordres del director del pla d'emergència exterior.

S'ha de constituir en l'indret més adequat el lloc de comandament avançat (PMA) que funcionarà com a centre de coordinació dels grups d'acció amb comunicació permanent amb el director del pla d'emergència exterior per mitjà del CECOP. El pla ha de determinar qui ha d'assumir la direcció del PMA i garantir que disposi d'equips de comunicacions que assegurin la comunicació amb el director del pla d'emergència exterior i els caps dels grups d'acció.

En les situacions declarades d'interès nacional el CECOP es constitueix com a centre de coordinació operativa integrat (CECOPI) i n'assumeix les funcions.

També es consideren centres de coordinació els centres de coordinació municipal, que recull l'apartat 7.3.14.2, corresponents als plans municipals.

7.3.5.3 Comitè assessor.

Per assistir la direcció del pla, en els diferents aspectes relacionats amb aquest, s'estableix un comitè assessor al qual s'han d'incorporar almenys els següents:

Representants de la Delegació del Govern o Subdelegació del Govern.

Representants dels municipis afectats.

Representants dels grups d'acció.

Representants dels establiments afectats.

Altres la presència dels quals es consideri necessària a criteri del director del pla d'emergència exterior.

7.3.5.4 Gabinet d'informació.

Depenent directament del director del pla d'emergència exterior, es constitueix el gabinet d'informació. Per mitjà del gabinet esmentat, es canalitza tota la informació als mitjans de comunicació social durant l'emergència. Les seves missions bàsiques són:

a) Difondre les ordres, consignes i recomanacions dictades pel director del pla d'emergència exterior, a través dels mitjans de comunicació social que preveu el PEE.

b) Centralitzar, coordinar i preparar la informació general sobre l'emergència, d'acord amb el director del pla d'emergència exterior, i facilitar-la als mitjans de comunicació social.

c) Informar sobre l'emergència a totes les persones o els organismes que ho sol·licitin.

d) Obtenir, centralitzar i facilitar tota la informació relativa als possibles afectats, i facilitar els contactes familiars i la localització de persones.

7.3.5.5 Grups d'acció.

Per al desenvolupament i l'execució de les actuacions previstes, el PEE ha de preveure l'organització de grups d'acció, les denominacions, les funcions, la composició i l'estructura dels quals han de quedar determinades en el propi pla, segons les seves necessitats i característiques. L'organització dels grups ha de garantir el compliment de les funcions següents:

a) Funcions d'intervenció: avaluar i combatre l'accident, auxiliar les víctimes i aplicar les mesures de protecció més urgents dins la zona d'intervenció.

b) Funcions de seguiment i control dels fenòmens perillosos:

1a Avaluar i adoptar les mesures de camp pertinents al lloc de l'accident per conèixer la situació real, en cada moment, de l'establiment.

2a Seguir l'evolució de l'accident i de les condicions mediambientals.

3a En la mesura que sigui possible i a partir de les dades de l'establiment, dades mediambientals, dades

meteorològiques i qualsevol altra dada disponible, efectuar una avaluació de la situació i de la seva previsible evolució.

4a Recomanar al director del pla d'emergència exterior les mesures de protecció més idònies en cada moment per a la població, el medi ambient, els béns i els grups d'acció.

5a Tots els altres aspectes relacionats amb el seguiment i control dels fenòmens perillosos.

c) Funcions sanitàries:

1a Prestar assistència sanitària d'urgència als ferits que eventualment es puguin produir a la zona d'intervenció.

2a Procedir a la classificació, l'estabilització i l'evacuació dels ferits que, per la seva especial gravetat, així ho requereixin.

3a Coordinar el trasllat d'accidentats als centres hospitalaris receptors.

4a Organitzar la infraestructura de recepció hospitalària.

5a Tots els altres aspectes relacionats amb l'actuació sanitària (sanitat ambiental, identificació de víctimes, etc.).

d) Funcions logístiques, de suport, seguretat ciutadana i control d'accessos:

1a Proveir tots els mitjans que la direcció del pla i els grups d'acció necessitin per complir les seves respectives missions, i mobilitzar els mitjans esmentats per complir la finalitat global del PEE.

2a Desenvolupar i executar les actuacions tendents a garantir la seguretat ciutadana i el control d'accessos.

3a Executar els avisos a la població durant l'emergència.

4a Establir i garantir les comunicacions del pla.

5a Tots els aspectes relacionats amb la logística, el suport als actuants i la població afectada, la seguretat ciutadana i el control d'accessos.

7.3.6 Operativitat del PEE.

7.3.6.1 Criteris i canals de notificació de l'accident.

El director de l'emergència a l'establiment en què ocorre un accident classificat com a categoria 1, 2 i 3, ho ha de notificar urgentment al CECOP del pla.

Per notificar-ho s'ha d'utilitzar el mitjà més ràpid de què es disposi. En els casos en què el mitjà utilitzat no permeti el registre, la notificació s'ha de duplicar per un altre mitjà en què quedi constància de la seva realització. A més s'ha de preveure l'existència d'un mitjà alternatiu que s'ha d'utilitzar només en el cas que falli el principal. La descripció dels mitjans que cal utilitzar es recull de manera clara en el PEE.

El PEE ha d'establir el protocol que s'ha d'utilitzar per notificar-ho i que a més s'ha d'incorporar al pla d'autoprotecció dels establiments corresponents. El model que s'utilitzi ha de contenir com a mínim la informació següent:

Nom de l'establiment.

Categoria de l'accident.

Instal·lació on ha ocorregut i instal·lacions afectades o que es poden veure afectades per un possible efecte dòmino.

Substàncies i quantitats involucrades.

Tipus d'accident (vessament, fuga, incendi, explosió, etc.).

Conseqüències ocasionades i que previsiblement es puguin causar.

Mesures adoptades.

Mesures de suport exterior necessàries per al control de l'accident.

Els successos que, sense ser un accident greu, produeixin efectes perceptibles a l'exterior susceptibles d'alarmar la població (sorolls, emissions, proves d'alarmes, pràctiques d'extinció d'incendis, etc.) han de ser notificats fent servir els mateixos mitjans emprats en els accidents i han d'utilitzar un model de notificació que estableix el PEE.

7.3.6.2 Criteris d'activació del pla d'emergència exterior.

Tal com s'ha indicat a l'apartat anterior, en el CECOP es rep la notificació procedent dels establiments afectats per l'accident.

En funció de la categoria de l'accident, el director del pla d'emergència exterior procedeix a l'activació del PEE. Aquest s'ha d'activar sempre que l'accident sigui de categoria 2 o 3. El nivell de resposta l'ha de determinar el director del pla d'emergència exterior d'acord amb les característiques i l'evolució de l'accident.

Els accidents de categoria 1 no justifiquen l'activació del PEE. En les situacions en què els efectes de l'accident siguin perceptibles per la població, l'actuació del PEE es limita a una tasca d'informació.

El director de l'emergència a l'establiment pot sol·licitar, a través del CECOP, ajuda exterior sense que s'activi el PEE si la magnitud o naturalesa de l'accident ho justifiquen.

Des del punt de vista d'afectació al medi ambient, els plans d'emergència s'han d'activar únicament quan es prevegi que, a causa d'un accident greu, es pugui produir una alteració greu del medi ambient la severitat del qual exigeixi l'aplicació immediata de determinades mesures de protecció.

7.3.7 Procediments d'actuació del pla d'emergència exterior.

El PEE ha de contenir com a mínim procediments d'actuació ben definits tant pel que fa als avisos del CECOP per a l'activació dels integrants del pla com sobre l'actuació dels diferents grups d'acció d'acord amb els criteris que s'exposen tot seguit.

7.3.7.1 Alerta del personal adscrit al pla d'emergència exterior.

El PEE ha de contenir els procediments per a la seva activació.

En la mesura que sigui possible, les crides s'han de fer en paral·lel per tal que l'activació del PEE i la constitució dels grups d'acció es faci com més aviat millor.

Una vegada constituïts els grups d'acció, aquests es posen en funcionament, seguint les directrius definides en els seus procediments d'actuació.

7.3.7.2 Actuació des dels primers moments de l'emergència.

Des dels primers moments de l'emergència i fins a l'activació completa del pla s'ha de constituir en l'indret més adequat el lloc de comandament avançat, que ha de ser la base de coordinació de tots els mitjans que estiguin afrontant l'emergència.

La direcció del lloc de comandament avançat ha d'estar definida en el pla. El pla pot preveure els criteris de suplència de la direcció esmentada en els primers moments i, si no n'hi ha, el director del pla d'emergència exterior és qui ha de determinar qui ha de fer aquestes funcions fins a la incorporació prevista del cap del lloc de comandament avançat designat en el pla.

7.3.7.3 Actuació dels grups d'acció.

L'actuació de cada un dels grups d'acció ha d'estar clarament definida per a cada establiment, la hipòtesis accidental i l'escenari corresponent, en procediments

d'actuació convenients. Aquests procediments d'actuació, sempre que es pugui, es poden agrupar en els casos en què es prevegi que coincideixen les pautes d'actuació.

7.3.7.4 Coordinació dels grups d'acció. Lloc de comandament avançat.

El CECOP ha de coordinar les actuacions dels diversos grups d'acció per mitjà del lloc de comandament avançat per tal d'optimitzar l'ús dels mitjans humans i materials disponibles.

7.3.7.5 Seguiment del desenvolupament del succeït. Final de l'emergència.

Els responsables dels diversos grups d'acció, a través del cap del lloc de comandament avançat, han d'aconsejar el director del pla d'emergència exterior sobre les mesures necessàries en cada moment per mitigar els efectes d'accidents pitjors. Amb aquesta finalitat es pot fer servir un sistema informàtic associat, les recomanacions i prediccions del qual s'han de contrastar amb les observacions sobre el terreny.

Així mateix, aquestes persones han d'assessorar el director del pla d'emergència exterior sobre la conveniència de decretar el final de la situació d'emergència, amb la corresponent desactivació del PEE.

7.3.8 Informació a la població durant l'emergència.

El PEE ha de contenir tota la informació útil perquè la població adopti una conducta adequada durant les emergències. El PEE ha de determinar el criteri de col·laboració amb l'industrial o els industrials de l'establiment o els establiments sobre els quals s'aplica, amb l'objecte d'assegurar que les persones que es puguin veure afectades rebin la informació sobre el risc al qual estan exposades, els sistemes d'avís establerts, les mesures de seguretat que han de prendre i sobre el procediment que cal adoptar en cas d'accident. Aquestes instruccions a la població s'han de recollir per a cada hipòtesi i escenari accidental en procediments d'actuació convenients. Aquests procediments d'actuació es poden agrupar en els casos en què es prevegi que les pautes d'actuació coincideixin*.

7.3.9 Catàleg de mitjans i recursos.

El PEE disposa d'una base de dades sobre mitjans i recursos utilitzables. Aquesta base de dades ha de reunir tota la informació possible sobre aquests i com a mínim ha de contenir informació sobre la seva localització en el territori, la disponibilitat en condicions d'emergència, i el procediment de mobilització i la seva titularitat.

Els codis i termes que s'han d'utilitzar en aquesta catalogació els elabora la Comissió Nacional de Protecció Civil.

En aquesta base no poden figurar els mitjans o recursos de les Forces Armades, ni de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Per a l'aplicació correcta del PEE es considera que aquest ha de disposar o ha d'estar proveït a través d'un adequat programa de dotació i/o millora que cal desenvolupar durant la seva implantació dels mitjans següents:

Sistemes d'adquisició i transmissió de dades meteorològiques i sobre contaminants.

Sistemes i tractament de dades.

Sistemes d'avisos a la població.

Sistemes de comunicacions.

* Per establir l'estratègia per a l'elaboració d'aquesta informació a la població en el marc dels PEE es disposa de l'ajuda dels criteris que conté la *Guia per a la comunicació de riscos industrials químics i plans d'emergència*, editada per la Direcció General de Protecció Civil.

Mitjans específics per als grups d'acció i altres integrants del pla.

Altres mitjans d'ús excepcional, si són necessaris.

7.3.10 Implantació del pla d'emergència exterior.

S'entén per implantació del PEE la realització de les accions que el pla preveu com a convenients per progressar en l'eficàcia de la seva aplicació durant el seu període de vigència. El programa i contingut d'aquestes actuacions han d'estar clarament definits en el mateix PEE i com a mínim ha de preveure els següents:

Programes de dotació i/o millora de mitjans i recursos.

Programes de formació contínua als integrants dels grups d'acció.

Programes d'informació a la població.

7.3.11 Manteniment del pla d'emergència exterior.

S'entén per manteniment del PEE el conjunt d'accions encaminades a garantir que els procediments d'actuació que aquest preveu són plenament operatius, així com la seva actualització i adequació a futures modificacions en l'àmbit territorial objecte de planificació. El PEE ha d'especificar els procediments per al manteniment de la seva operativitat.

En aquest sentit, el manteniment de l'operativitat del pla ha de disposar de:

Comprovacions periòdiques.

Exercicis d'ensinistrament.

Simulacres.

Avaluació de l'eficàcia de la informació a la població.

Revisions del PEE i procediment de distribució d'aquestes.

El director del pla d'emergència exterior ha de promoure les actuacions necessàries per al manteniment de la seva operativitat. En concret, ha d'establir una planificació d'activitats que s'han de desenvolupar, tant pel que fa a comprovacions i manques, simulacres i exercicis, com pel que fa a la divulgació dels PEE a la població i a l'avaluació de la familiarització d'aquesta amb les mesures de protecció personal.

Per tant es considera necessari establir com a mínim les següents accions per al manteniment del PEE.

7.3.11.1 Comprovacions periòdiques.

Una comprovació consisteix en la verificació de l'estat d'ús perfecte d'un equip adscrit al PEE. Aquestes comprovacions s'han de fer periòdicament, d'acord amb el programa establert pel director del pla d'emergència exterior i amb les recomanacions del subministrador de l'equip.

El personal per a l'ús del qual es destini l'equip comprovat ha de ser responsable de la realització de la verificació operativa, així com del manteniment d'un registre en què ha de constar les comprovacions efectuades i qualsevol incidència que s'hi hagi produït. El pla ha d'establir la periodicitat mínima de les comprovacions.

7.3.11.2 Exercicis d'ensinistrament.

Un exercici d'ensinistrament consisteix a alertar únicament una part del personal i mitjans adscrits al PEE. S'entén més aviat com una activitat tendent a familiaritzar els participants amb els equips i les tècniques que han d'utilitzar en cas d'accident greu.

Els responsables, en cada cas, del personal i els mitjans han de preparar d'acord amb el pla anual d'activitats un exercici en què els seus participants hagin d'emprar tots els mitjans necessaris en cas d'accident o parts d'aquests mitjans.

L'exercici s'ha de fer en la data i l'hora especificades, i a continuació s'ha de procedir a l'avaluació de l'eficàcia de les actuacions. Després de l'exercici, els participants

han d'intercanviar impressions i suggeriments per tal de millorar l'operativitat del PEE. Les que, a judici del director del pla d'emergència exterior, puguin constituir una millora substancial s'han d'incorporar al PEE tan aviat com sigui possible.

7.3.11.3 Simulacres.

Un simulacre consisteix en l'activació simulada del PEE en la seva totalitat per tal d'avaluar-ne l'operativitat respecte a les prestacions previstes i prendre les mesures correctores pertinents o revisar el pla. S'han d'establir en el pla els procediments per a la seva execució i avaluació.

S'ha de realitzar un simulacre per PEE per a cada revisió. El temps transcorregut entre dos simulacres no pot superar els 3 anys.

7.3.11.4 Avaluació de l'eficàcia de la informació a la població.

Posteriorment a les campanyes d'informació entre la població, l'organisme competent ha de fer una avaluació de la seva eficàcia, per tal de millorar les futures actuacions.

7.3.11.5 Revisions del pla d'emergència exterior i procediments de distribució d'aquestes.

S'ha d'establir un període de temps màxim entre les revisions per als PEE que no pot superar els tres anys. A més s'ha de considerar la conveniència de fer la revisió abans del venciment del període esmentat quan així ho aconsellin els resultats dels exercicis i simulacres, l'evolució de les tendències en avaluar i combatre accidents principals, les modificacions als establiments, les alteracions en els serveis intervinents o qualsevol altra circumstància que alteri substancialment l'eficàcia en la seva aplicació.

Cal disposar d'un sistema de distribució de les revisions que garanteixi que aquestes arribin a tots els participants del pla.

7.3.12 Exempcions d'elaboració del pla d'emergència exterior.

L'autoritat competent a la comunitat autònoma pot decidir, vista la informació que conté l'informe de seguretat, que no s'elabori el PEE, sempre que es demostrï que la repercussió dels accidents que preveu l'informe de seguretat no té conseqüències a l'exterior.

7.3.13 Aprovació i homologació dels plans de comunitats autònomes.

Els plans elaborats, a més de ser aprovats pels organismes competents de les comunitats autònomes, han de ser homologats per la Comissió Nacional de Protecció Civil.

L'homologació té per objectiu assegurar que els plans s'adeqüen als continguts que recull aquest article.

7.3.14 Els plans d'actuació municipals.

Els plans d'actuació municipal s'han de basar en les directrius del pla d'emergència exterior, quant a la identificació del risc, l'anàlisi de conseqüències, les zones objecte de planificació, les mesures de protecció a la població i actuacions previstes. Aquests plans formen part dels PEE i han de ser homologats per la Comissió de Protecció Civil de la comunitat autònoma.

Els plans d'actuació municipal s'han d'adaptar a les característiques específiques de cada municipi respecte a la demografia, l'urbanisme, la topografia i els aspectes socioeconòmics.

7.3.14.1 Funcions bàsiques.

El principal objectiu dels plans d'actuació municipal ha de ser el de la protecció i informació a la població.

En aquest sentit, les principals missions de les actuacions municipals han de ser les següents:

a) Suport i integració si s'escau als grups d'acció que preveu el PEE.

b) Col·laboració en la posada en marxa de les mesures de protecció a la població en el marc del pla d'emergència exterior i sota la direcció d'aquest.

c) Col·laboració en l'aplicació del sistema d'aviso a la població a requeriment del director del pla d'emergència exterior i sota la direcció d'aquest.

d) Col·laboració en la difusió i divulgació entre la població afectada del PEE.

7.3.14.2 Contingut mínim dels plans d'actuació municipal.

Els plans d'actuació municipal han de presentar, com a mínim, el contingut següent:

a) Estructura i organització de mitjans humans i materials.

b) Coordinació entre el pla d'actuació municipal i el PEE, per mitjà d'un centre de coordinació municipal.

c) Descripció del municipi. Demografia i cartografia actualitzades. Vies de comunicació.

d) Anàlisi de les característiques de les zones objecte de planificació en cada municipi.

e) Definició de les mesures de protecció específiques per a cada municipi, amb especial consideració per a les referides als grups crítics de població, i dels edificis que els poden allotjar, com ara escoles, hospitals, residències d'ancians, etc.

f) Rutes principals i els procediments d'evacuació, si s'escau.

g) Identificació dels llocs de confinament i/o allotjament per a la població afectada, si s'escau.

h) Procediments d'actuació.

i) Programes d'informació i capacitació (PIC), d'acord amb les directrius del PEE.

j) Programa d'exercicis i simulacres.

k) Revisions periòdiques del pla d'actuació municipal i la seva distribució.

Article 8. El pla estatal de protecció civil davant el risc d'accidents greus en determinats establiments amb substàncies perilloses.

8.1 Concepte.

El pla estatal ha d'establir l'organització i els procediments d'actuació dels recursos i serveis de l'Estat que siguin necessaris per assegurar una resposta eficaç del conjunt de les administracions públiques, davant situacions d'emergència per accident greu, en què estigui present l'interès nacional, així com els mecanismes de suport als plans de comunitats autònomes en els casos que ho requereixin.

8.2 Funcions bàsiques.

Són funcions bàsiques del pla estatal les següents:

a) Preveure l'estructura organitzativa que permeti la direcció i coordinació del conjunt de les administracions públiques, en situacions d'emergència per accidents greus, en les quals estigui present l'interès nacional.

b) Preveure els mecanismes d'aportació de mitjans i recursos estatals d'intervenció per als casos en què els que preveuen els plans corresponents es manifestin insuficients, a través del comitè estatal de coordinació.

c) Preveure procediments de coordinació per a suport supràutonòmic, en els casos en què de l'informe de seguretat puguin derivar danys fora dels límits de la comunitat autònoma on estigui ubicat l'establiment.

d) Establir i mantenir el catàleg nacional de mitjans i recursos per a emergències per accidents greus.

e) Preveure els mecanismes de sol·licitud i recepció d'ajuda internacional per paliar els efectes d'accidents greus.

f) Establir els plans de coordinació i suport i els sistemes d'informació necessaris en emergències produïdes per accidents greus.

8.3 Contingut mínim del pla estatal.

El pla estatal s'ha d'ajustar als requisits que formulen els apartats següents:

8.3.1 Objecte i àmbit.

L'objecte del pla estatal és establir l'organització i els procediments que permetin el desenvolupament eficaç de les funcions enumerades a l'apartat 8.2.

L'àmbit del pla ha d'incloure tot el territori nacional.

8.3.2 Direcció i coordinació d'emergències.

El pla estatal ha d'especificar per a cada comunitat autònoma l'autoritat o les autoritats que, en representació del Ministeri d'Interior, han de formar part del comitè de direcció que per a cada cas es pugui constituir i que ha d'exercir la direcció del conjunt de les administracions públiques per afrontar les emergències que es declarin d'interès nacional.

Així mateix, a aquests representants del Ministeri d'Interior els ha de correspondre, a sol·licitud del representant de la comunitat autònoma en el comitè de direcció, ordenar o promoure la incorporació de mitjans de titularitat estatal no assignats prèviament al pla de comunitat autònoma quan siguin necessaris per al suport de les actuacions d'aquest. Els mitjans i recursos assignats al pla de comunitat autònoma s'han de mobilitzar d'acord amb les normes previstes en la seva assignació.

En els casos en què s'autoritzi la intervenció d'unitats militars per afrontar la situació d'emergència, s'ha d'incorporar al comitè assessor un representant del Ministeri de Defensa.

La Direcció General de Protecció Civil, en relació amb els òrgans de l'Administració de l'Estat que en cada cas correspongui, ha de coordinar les mesures a adoptar en suport als centres de coordinació operativa integrats (CECOPI) que ho requereixin, mentre que per a això hagin de ser utilitzats mitjans i recursos de titularitat estatal ubicats fora de l'àmbit territorial d'aquells.

Així mateix, la Direcció General de Protecció Civil ha de coordinar, en suport dels CECOPI que ho sol·licitin, l'aportació de mitjans per les administracions d'altres comunitats autònomes o per entitats locals que no pertanyen a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma afectada.

La sol·licitud d'ajuda internacional, quan sigui previsible l'exhauriment de les possibilitats d'incorporació de mitjans estatals, l'ha d'efectuar la Direcció General de Protecció Civil, d'acord amb els procediments establerts per a l'aplicació de la Resolució del Consell de les Comunitats Europees, de 8 de juliol de 1991, sobre millora de l'assistència recíproca entre estats membres, en cas de catàstrofes naturals o tecnològiques, i dels convenis bilaterals i multilaterals, subscrits per Espanya en matèria de protecció civil.

8.3.3 Comitè estatal de coordinació.

1. Es constitueix un comitè estatal de coordinació (CECO), adscrit al Ministeri de l'Interior, amb la composició següent:

President: el director general de Protecció Civil.

Vocals: un representant de cada un dels òrgans següents:

Institut de Toxicologia.

Direcció General de Salut Pública.

Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental.

Direcció General de la Policia.

Direcció General de la Guàrdia Civil.

Direcció General de Política de Defensa.

Departament d'Infraestructura i Seguiment per a Situacions de Crisi.

Secretari: el subdirector general de Plans i Operacions de la Direcció General de Protecció Civil.

Quan les circumstàncies ho requereixin, poden assistir representants de qualsevol òrgan de l'Administració General de l'Estat, empreses, entitats, organismes i associacions que pels seus coneixements sobre la matèria es consideri convenient. Aquests representants han d'assistir a les reunions en qualitat d'experts, amb veu però sense vot.

2. Són funcions del CECO les següents:

1a Coordinar les mesures que cal adoptar per a la mobilització dels mitjans i recursos que, ubicats fora de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma en què s'hagi produït l'accident, siguin necessaris per a l'atenció de la situació d'emergència, quan aquesta hagi estat declarada d'interès nacional o circumstàncies de gravetat excepcional ho requereixin.

2a Donar suport i assessorament tècnic quan sigui requerit pel comitè de direcció format en cada cas, i mantenir un contacte directe amb el CECOP activat.

3a Coordinar l'actuació dels suports exteriors de caràcter internacional en cas de ser requerits.

4a Dur a terme estudis, informes i propostes per a l'elaboració del pla estatal i les seves successives revisions.

5a Analitzar i valorar amb periodicitat anual l'estat organitzatiu i d'operativitat del pla estatal, així com els sistemes de coordinació amb els plans de les comunitats autònomes, amb l'objecte de proposar les millores que siguin necessàries.

3. Sense perjudici de les particularitats que preveu aquesta Directriu bàsica, el règim jurídic i actuació del CECO s'ha d'ajustar al que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

8.3.4 Plans de coordinació i suport.

Per aplicar-los en emergències d'interès nacional o en suport dels plans de comunitats autònomes en el pla estatal han de quedar estructurats els plans d'actuació següents:

Pla de suport operatiu a través dels grups NBQ de l'Administració estatal.

Pla de coordinació i suport sanitari.

Procediments de coordinació i suport als plans de comunitats autònomes, per a establiments que puguin causar accidents greus fora de la mateixa comunitat autònoma o de la frontera del nostre país.

En l'organització d'aquests plans d'actuació es poden integrar, a més de serveis, mitjans i recursos de titularitat estatal, els que hagin estat inclosos en els plans de comunitats autònomes i d'actuació d'àmbit local per exercir les mateixes activitats, així com els disponibles per altres entitats públiques i privades.

8.3.5 Sistema d'informació toxicològica.

En el pla estatal s'ha d'establir l'organització i els procediments que permetin facilitar informació, tan ràpidament com sigui possible, sobre les característiques toxicològiques i altres paràmetres indicatius de la perillositat

de les substàncies involucrades en accidents, i que pugui servir per orientar les actuacions dels serveis d'intervenció en les situacions d'emergència que es puguin presentar.

Han de formar part del sistema d'informació esmentat l'Institut de Toxicologia i la Xarxa nacional de vigilància, inspecció i control de productes químics de la Direcció General de Salut Pública, en coordinació amb la Direcció General de Protecció Civil. Poden formar part així mateix d'aquest sistema d'informació, en les condicions que determini el pla estatal, totes les entitats, públiques i privades que, en virtut de les activitats que desenvolupen, puguin proporcionar dades útils a les finalitats assenyalades anteriorment*.

8.3.6 Sistema d'assessorament i suport tècnic.

a) A través de l'aplicació informàtica «AIDA» d'ajuda a la interpretació de l'annex I del Reial decret 1254/1999. Concebuda per la Direcció General de Protecció Civil amb la finalitat de facilitar la interpretació de l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1254/1999, als òrgans competents de les diferents administracions públiques, als industrials responsables dels establiments a què es refereix aquest Reial decret, així com a altres usuaris interessats, i proporcionar-los informació sobre si està o no afectat l'establiment en qüestió, així com de les obligacions que han de complir en funció de les quantitats de substàncies perilloses declarades en cada cas.

b) A través d'acords amb principals associacions i federacions industrials.

8.3.7 Sistema d'informació general.

La Direcció General de Protecció Civil ha de disposar d'un sistema que promogui la difusió i l'intercanvi de la informació obtinguda o bé a través dels òrgans competents de les comunitats autònomes, o bé dels òrgans competents de la Comissió Europea o altres organismes, en relació amb el desplegament del Reial decret 1254/1999, així com amb la Directiva 96/82/CE i les seves successives modificacions.

8.3.8 Catàleg nacional de mitjans i recursos.

La Direcció General de Protecció Civil ha d'establir una base de dades sobre mitjans i recursos estatals, disponibles per a la seva actuació en casos d'emergència per accidents greus, així com sobre els que integren els plans de coordinació i suport que preveu aquesta Directriu bàsica.

8.4 Òrgans integrats de coordinació entre el pla estatal i els plans de comunitats autònomes.

Quan l'emergència originada per un accident greu sigui declarada d'interès nacional o quan ho sol·liciti la comunitat autònoma afectada, les funcions de direcció i coordinació s'han d'exercir dins un comitè de direcció a través del centre de coordinació operativa (CECOP) que correspongui, i queda constituït a aquests efectes com a centre de coordinació operativa integrat (CECOPI).

El comitè de direcció està format per un representant del Ministeri de l'Interior i un representant de la comunitat autònoma corresponent, i ha de disposar per a l'acompliment de les seves funcions de l'assistència d'un comitè assessor i un gabinet d'informació.

Al comitè assessor s'han d'integrar representants dels òrgans de les diferents administracions, així com els tèc-

nic i experts que en cada cas consideri necessari el comitè de direcció.

El representant del Ministeri de l'Interior ha de dirigir les actuacions del conjunt de les administracions públiques quan l'emergència sigui declarada d'interès nacional, de conformitat amb el que estableix el capítol XI, apartat 9, de la Norma bàsica de protecció civil, en coordinació amb els òrgans competents de les comunitats autònomes i autoritats locals en aquests supòsits. A aquests efectes, s'ha de preveure la possibilitat que davant les emergències que ho requereixin el comitè de direcció sigui d'àmbit provincial.

8.5 Assignació de mitjans i recursos de titularitat estatal a plans de comunitat autònoma i a plans d'àmbit local.

Les normes per a l'assignació de mitjans i recursos de titularitat estatal als plans de comunitats autònomes i d'actuació d'àmbit local, davant el risc d'accidents greus, han de ser les aprovades per l'Acord del Consell de Ministres, de 6 de maig de 1994, sobre criteris d'assignació de mitjans i recursos de titularitat estatal als plans territorials de protecció civil, publicat per la Resolució de 4 de juliol de 1994, de la Secretaria d'Estat de l'Interior, en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 18 de juliol de 1994.

8.6 Aprovació del pla estatal.

El pla estatal l'aprova el Govern, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil.

ANNEX I

Contingut de la informació bàsica

El contingut de la informació bàsica (IBA) a la qual fa referència l'article 4 d'aquesta Directriu és el que s'especifica a continuació.

A. Informació sobre la zona d'influència.

Té per objecte la descripció de les característiques geogràfiques, geològiques, ecològiques, meteorològiques, demogràfiques i d'edificacions, usos i equipaments de la zona d'influència de l'establiment, necessàries per a l'elaboració del PEE.

A.1 Informació i dades que ha d'aportar l'industrial.

A.1.1 Geografia.

a) Localització de l'emplaçament, i indicar-ne la longitud i la latitud arrodonides al segon arc més proper i les seves coordenades UTM. Així mateix, s'ha d'indicar el municipi o qualsevol altra divisió política necessària, així com la relació de l'emplaçament respecte de qualsevol element notable, natural o obra humana (com rius o llacs).

b) Mapa de l'entorn de l'emplaçament en una escala convenient que contingui, com a mínim:

1r Demarcació dels límits de propietat de la instal·lació industrial i indicació de la seva superfície.

2n Emplaçament i orientació de les principals estructures de la instal·lació industrial, degudament identificades.

3r Indicació del nord geogràfic.

4t Carreteres, línies de ferrocarril i corrents d'aigua que travessin la zona.

A.1.2 Topografia.

S'ha d'incloure un plànol topogràfic a escala 1/10.000 o superior, on s'indiquin les corbes de nivell amb una equidistància adequada. Almenys un punt del mapa ha d'estar referenciat en el sistema de coordenades UTM.

* Com a guia de consulta s'ha de tenir en compte la publicació del «Manual de fitxes toxicològiques d'emergència de les substàncies incloses a l'annex I de la Directiva 96/82/CE (SEVESO II)», publicat per l'Institut de Toxicologia i la Direcció General de Protecció Civil el 1998.

A.2 Informació i dades que ha de complementar l'Administració competent.

Es refereixen bàsicament a la descripció i ubicació dels elements vulnerables presents en la zona d'influència.

A.2.1 Demografia.

a) Població resident en la zona d'influència, determinada a partir dels estudis d'anàlisi de conseqüències, i per a això es considera la situació més desfavorable. Cal reflectir sobre un mapa a escala adequada les acumulacions de població, com ara pobles, ciutats, etc., existents en cercles concèntrics a l'entorn de l'establiment. Les dades de població inclosa en cada una de les zones es recullen en forma de taula.

b) Si a la zona d'influència hi ha fluxos de població itinerant significatius, aquests s'han de fer constar en els plànols i taules demogràfics.

A.2.2 Elements de valor històric, cultural o natural.

Ubicació i breu descripció dels elements de valor històric, cultural o natural a la zona d'influència.

A.2.3 Xarxa viària.

Indicació de les vies de comunicació (carreteres, ferrocarrils, canals, ports, etc.), situats a la zona d'influència, i ressaltar els que tinguin especial importància quant a la seva densitat de trànsit.

A.2.4 Geologia.

a) Descripció de la naturalesa del sòl en l'emplaçament i el seu entorn, a més de la tipologia del sòl, que s'han de reflectir en plànols geològics a una escala adequada.

b) Localització del medi aquífer de la zona, fins a una profunditat adequada segons el risc.

c) Estimació del cabal transportat per l'aquífer, grau d'explotació, així com punts de bombatge i els seus usos.

A.2.5 Hidrologia.

a) Característiques fisicoquímiques, biològiques i hidrològiques generals dels cursos d'aigua situats a la zona d'influència.

b) Règims típics dels cursos esmentats i, si s'escau, s'han d'indicar les variacions estacionals significatives.

A.2.6 Usos de l'aigua i sòls.

Sobre els plànols topogràfics, a escala convenient, s'ha d'indicar en la zona d'influència:

1r Perímetre de l'establiment.

2n Classificació oficial dels tipus de sòl (industrial, urbà, urbanitzable...), d'acord amb els plans d'ordenació existents.

3r Zones residencials, industrials, comercials, agrícoles, ramaderes, recreatives o qualsevol altre tipus d'instal·lacions públiques.

4t Ubicació de les edificacions i estructures més properes a l'establiment industrial, incloent-hi una breu descripció de les dedicades a la concentració de públic, regular o ocasional, com també de les de més vulnerabilitat, com col·legis, residències, centrals telefòniques, etc.

5è Localització i usos de les fonts d'aigua.

A.2.7 Ecologia.

Breu descripció a la zona d'influència de la flora, fauna, zones arborades, unitats de paisatge, etc., amb èmfasi especial en les espècies que a causa del seu valor biològic indubtable puguin ser susceptibles d'impacte per accident industrial.

A.2.8 Meteorologia.

a) Informació respecte de les freqüències anuals de la velocitat del vent i la seva direcció, i de la categoria d'estabilitat atmosfèrica (i ressaltar les situacions d'inversió tèrmica). La velocitat del vent ha de quedar definida en 4 classes i la direcció en 8 sectors. Quant a l'estabilitat, s'ha de fer servir la classificació de Pasquill en set categories.

b) Estadística sobre pluviometria de l'emplaçament.

c) Estadística sobre altres meteors d'interès.

A.2.9 Xarxa d'assistència sanitària.

S'ha d'incloure un inventari dels centres assistencials situats en l'àmbit territorial de l'establiment i la zona d'influència, amb indicació de seva capacitat i, si s'escau, de les seves especialitats.

A.2.10 Xarxa de sanejament.

S'han de descriure breument les característiques principals dels equipaments següents, situats a la zona d'influència:

Xarxa de clavegueram.

Xarxa de subministrament d'aigua.

Sistemes de depuració (si n'hi ha).

Abocadors (controlats, incontrolats).

Altres que es considerin necessaris.

A.2.11 Altres serveis públics.

Descripció general dels principals serveis, a la zona d'influència, que puguin ser afectats per les conseqüències d'un accident, com ara:

Subministrament elèctric.

Subministrament de gas.

Instal·lacions telefòniques.

A.2.12 Instal·lacions singulars.

S'han d'indicar les característiques principals i la ubicació de les instal·lacions, situades a la zona d'influència, que tinguin un caràcter estratègic o un risc potencial considerables, com ara:

Instal·lacions d'alta tensió.

Centrals nuclears i centrals tèrmiques.

Gasolineres, etc.

B. Informació sobre el polígon industrial.

Aquesta informació és aplicable en els casos en què l'establiment en qüestió formi part d'un polígon industrial, i n'ha de contenir la descripció, el cens industrial i els pactes d'ajuda mútua que hi ha entre industrials.

Aquesta documentació ha de ser elaborada conjuntament i solidàriament per tots els industrials que formen part del polígon i, per tant, ha de ser comuna per a tots ells.

Per a les indústries de nova instal·lació, l'industrial ha d'aportar només les dades específiques complementàries que hagi d'afegir a les definides anteriorment.

B.1 Plànol d'implantació.

S'ha de presentar un plànol o plànols d'implantació del polígon, a escala compresa entre 1/2.000 i 1/5.000. Si es descriu el polígon mitjançant una col·lecció de plànols ha de contenir tota la informació sol·licitada. Quan es tracti de plànols parcials, tots han de tenir la mateixa escala (compresa entre les indicades). En aquest cas, s'hi ha d'incloure també un plànol de conjunt, a escala inferior, encara que no contingui una informació tan deta-

llada. Al plànol o plànols d'implantació s'hi ha d'assenyalar expressament els valors següents:

- a) Corbes de nivell, a una distància adequada.
- b) Límits i identificació dels establiments que l'integren.
 - c) Accessos d'entrada i sortida del polígon:
 - 1r Carreteres.
 - 2n Camins.
 - 3r Vies fèrries.
 - 4t Zones portuàries.
 - d) Barreres naturals i artificials:
 - 1r Rases i canals (amplada, profunditat).
 - 2n Tanques i murs (alçària, característiques).
 - 3r Edificis de control als accessos.
 - 4t Altres.
 - e) Xarxes de canonades d'interconnexió entre establiments, que indiqui:
 - 1r El fluid transportat.
 - 2n El cabal, la pressió i la temperatura.
 - 3r Els punts de possible aïllament (vàlvules, estacions de bombatge, etc.)
 - 4t El diàmetre.
 - 5è La situació (aèries, subterrànies, a cel obert) i elevació.
 - f) La sismicitat de la zona del polígon, d'acord amb la norma de construcció sismoresistent.

Com a mínim, un punt de cada un dels plànols ha d'estar referenciat en el sistema de coordenades UTM.

B.2 Convenis o pactes d'ajuda mútua.

S'ha d'incloure la informació relativa als convenis o pactes d'ajuda mútua (PAM) que hi ha entre empreses, i especificar en cada un d'aquests la informació següent:

- 1r Empreses que el subscriuen.
- 2n Àmbit.
- 3r Mitjans humans i materials.
- 4t Estructura i operativitat.

C. Informació sobre l'establiment.

Ha de contenir la informació següent relativa a les instal·lacions, persones i processos involucrats en l'activitat industrial que es duu a terme a l'establiment. L'ha d'aportar l'industrial a l'Administració competent en l'elaboració del PEE.

C.1 Identificació de l'establiment.

Comprèn la informació següent:

- 1r Raó social i la seva adreça.
- 2n Adreça completa dels establiments industrials.
- 3r Activitat o activitats, segons la classificació nacional d'activitats econòmiques (CNAE).
- 4t Plantilla total i per torns de treball.

C.2 Descripció de les instal·lacions i activitats.

Aquesta informació està directament relacionada amb els plànols d'implantació que conté l'apartat C.4, per la qual cosa les referències entre tots dos han de ser concordants.

La descripció ha de contenir la informació següent:

- a) Resum del procés o processos de fabricació, amb la indicació expressa de/d':
 - 1r Substàncies que intervenen, incloses les intermèdies.
 - 2n Operacions que constitueixen el procés i les seves característiques.

b) Relació de substàncies i/o productes classificats, indicant-hi per a cada un:

- 1r El procés o els processos en què intervé la substància o el producte.
- 2n La pressió i temperatura, en el procés i en l'emmagatzematge.
- 3r Les transformacions físiques que puguin generar riscos.
- 4t Les transformacions químiques (reaccions secundàries) que puguin generar riscos.
- 5è La quantitat màxima retinguda entre seccions aïllables, susceptible d'una fuga accidental, amb indicació de pressió i temperatura.

c) Especificacions mecàniques dels dipòsits d'emmagatzematge de substàncies o productes classificats, indicant-hi:

- 1r El volum nominal i útil.
- 2n La pressió i temperatura (nominals i de disseny).
- 3r Les dimensions, el material i les espessors.
- 4t El tipus i la qualitat de calorifugat.
- 5è L'enumeració i les característiques de les vàlvules de seguretat, indicant-hi si descarreguen a l'atmosfera o al col·lector de la torxa o un altre sistema d'eliminació de residus peril·losos, si n'hi ha.
- 6è Enumeració i situació de les vàlvules seccionadores d'accionament a distància.

d) Descripció de les cubetes, amb indicació del tipus, la capacitat i l'existència de vies d'evacuació.

e) Sismicitat considerada en el disseny de cada una de les instal·lacions.

f) Safates de canonades i conduccions de fluids, pròpies de la planta o d'interconnexió amb altres. Cal la informació següent:

- 1r Naturalesa del fluid.
- 2n Pressió i temperatura.
- 3r Punts de possible aïllament (vàlvules, estacions de bombatge, etc.)
- 4t Diàmetre de les conduccions.
- 5è Situació (aèries, subterrànies, a cel obert) i elevació.

Part d'aquesta informació (interconnexions entre establiments) està inclosa a l'apartat B.1, en el cas de polígons.

g) Pressió, temperatura i cabal dels productes classificats, en els punts de recepció i expedició.

C.3 Serveis de l'establiment.

S'han d'indicar les característiques més importants dels serveis següents, amb indicació de quins són comuns per a diverses instal·lacions o per a totes i els que són específics per a una instal·lació concreta. Així mateix, s'han d'incloure els sistemes de reserva més importants.

a) Subministraments externs:

- 1r Subministrament extern d'electricitat i altres fonts d'energia.
- 2n Subministrament extern d'aigua.
- 3r Subministrament extern d'altres substàncies líquides o sòlides.

b) Subministraments dins l'establiment:

- 1r Producció interna d'energia, subministrament i emmagatzematge de combustible.
- 2n Xarxa interna de distribució elèctrica.
- 3r Subministrament elèctric d'emergència.
- 4t Aigua calenta i altres xarxes de distribució de líquids.
- 5è Sistemes de comunicació.
- 6è Aire per a instrumentació.

c) Altres serveis:

- 1r Sistemes de tractament de residus.
- 2n Xarxa de clavegueram i sistemes d'evacuació d'aigües residuals.
- 3r Dispositius de control i recollida d'aigua contra incendis.

d) Serveis de vigilància:

- 1r Estacions meteorològiques.
- 2n Serveis de supervisió d'accessos i detecció d'intrusions.

C.4 Plànols d'implantació.

Es tracta dels plànols i la informació següents:

a) Plànol general de la planta, a escala recomanable 1/2.000 (entre 1/500 i 1/5.000). S'hi ha d'assenyalar referenciats clarament els elements que descriu l'apartat C.2. Aquest plànol conté la informació següent:

- 1r Zones de recepció i expedició de substàncies o productes classificats, on s'assenyalen els punts de càrrega i descàrrega.
- 2n Unitats de procés.
- 3r Dipòsits d'emmagatzematge, amb indicació de la seva capacitat i contingut.
- 4t Línies de canonades i conduccions de fluids, pròpies de l'establiment o d'interconnexió amb altres.
- 5è Serveis generals, connexions de servei i sistemes de recollida i tractament de residus.
- 6è Accessos a la planta.
- 7è Barreres naturals i artificials.
- 8è Nord de la planta i nord geogràfic.

b) Plànols parcials (subdivisions de l'anterior), a escala recomanable 1/250 (no inferior a 1/500), necessaris per representar més detalladament els dipòsits d'emmagatzematge i les unitats de procés, descrits en el plànol anterior. Com a informació complementària, s'ha d'indicar:

- 1r Les corbes de nivell amb una equidistància màxima de dos metres.
- 2n Les elevacions dels diferents elements.

A cada un dels plànols, almenys un punt ha d'estar referenciat en el sistema de coordenades UTM.

D. Informació sobre substàncies perilloses.

Ha de contenir la informació relativa a les propietats fisicoquímiques i toxicològiques de totes les substàncies perilloses involucrades en l'activitat industrial que es desenvolupa a l'establiment.

a) S'ha de presentar una relació de substàncies perilloses, amb indicació del seu número CEE i de la categoria a què pertanyen, entre les següents:

- 1r Matèria primera.
- 2n Producte auxiliar.
- 3r Producte intermedi.
- 4t Producte acabat.
- 5è Subproducte i/o residu.
- 6è Producte que es pugui formar com a resultat de la pèrdua de control sobre els processos químics.

b) Com a informació sobre aquestes substàncies, s'ha d'incloure la relativa als aspectes següents:

- 1r Identificació.
- 2n Composició.

- 3r Identificació de perills.
- 4t Primers auxilis.
- 5è Mesures de lluita contra incendis.
- 6è Mesures en cas d'abocament accidental.
- 7è Manipulació i emmagatzematge.
- 8è Controls d'exposició/protecció individual.
- 9è Propietats físiques i químiques.
- 10è Estabilitat i reactivitat.
- 11è Informacions toxicològiques.
- 12è Informacions ecològiques.
- 13è Consideracions relatives a l'eliminació.
- 14è Informacions relatives al transport.
- 15è Informacions reglamentàries.
- 16è Altres informacions d'interès.

Aquests continguts corresponen als epígrafs de les «fitxes de dades de seguretat de substàncies i preparats», segons el Reial decret 363/1995, de 10 de març, el Reial decret 1078/1993, de 2 de juliol, i les seves modificacions posteriors.

ANNEX II

Formats de notificació d'accidents

A) Identificació de l'accident.

S'hi recull la informació bàsica que identifica l'accident de manera inequívoca: l'establiment, el tipus d'activitat, la data i l'hora de l'accident, etc.

Aquest informe d'una sola pàgina ha d'acompanyar tant l'informe immediat com el detallat.

Els camps que cal emplenar són els no ombrejats.

B) Informe immediat.

Aquest informe, d'una sola pàgina, s'ha d'enviar com el seu nom indica en el termini més breu possible (d'1 a 3 dies després de l'accident).

La seva finalitat és recollir la informació bàsica i concisa que descriu les característiques més importants de l'accident en termes de: tipus d'accident, substància implicada, font directa, causes suposades, efectes immediats, mesures d'emergència preses, lliçons immediates apreses.

És molt important que es completi la informació amb una descripció als espais de text lliure que figuren després de cada dada de l'accident.

C) Informe detallat.

Aquest informe conté la informació més rellevant quant a l'anàlisi de l'accident, i és enormement important que s'empleni. La seva tramesa s'ha de fer en el termini màxim d'1 mes després de l'accident.

L'informe està subdividit en tres parts:

- A. Succés: descripció detallada de l'accident en si.
- B. Conseqüències: descripció de les conseqüències sobre persones, béns i medi ambient.
- C. Resposta: descripció de les mesures preses tant d'emergència com de tipus legal.

Pel fet que aquesta part és la que més assistència requereix pel gran nombre de camps que s'han d'emplenar i la quantitat de termes tècnics emprats, i a fi d'homogeneitzar els informes, s'acompanya un conjunt de codis i notes explicatives que en faciliten l'emplenament.

IDENTIFICACIÓ DE L'ACCIDENT

Pàg. 1/1

Informe

Referència de l'accident:

Data de l'accident greu:	inici	<input type="text"/>	Hora de l'accident greu:	inici	<input type="text"/>
	final	<input type="text"/>		final	<input type="text"/>
Establiment:	nom	<input type="text"/>			
	adreça	<input type="text"/>			
Tipus d'activitat industrial: (codi 2)	indústria	<input type="text"/>			
	grau d'afectació: ☐ no afectada ☐ afectada columna 2 part 1 i 2 ☐ afectada columna 3 part 1 i 2				
Data de l'informe:	immediat	<input type="text"/>	Estat membre responsable:	<input type="text" value="ESPANYA"/>	
	detallat	<input type="text"/>			
Autoritat responsable de notificar a la Comissió:	nom	<input type="text"/>			
	adreça	<input type="text"/>			
Autoritat de contacte a la comunitat autònoma:	nom	<input type="text"/>			
	telèfon	<input type="text"/>			
	fax	<input type="text"/>	adreça electrònica:	<input type="text"/>	

Codi de l'accident:

Núm. de document:

Última modificació:

NOTA: aquest primer full ha d'acompanyar tant l'informe immediat com l'informe detallat.

INFORME IMMEDIAT (PERFIL DE L'ACCIDENT)	Pàg. 1/1
<p>Tipus d'accident: <i>*emissió/abocament contaminant/incendi/explosió/altres</i></p> <p>-Breu descripció i explicació de per què s'informa del succés: indiqueu-hi el nivell de gravetat quan es conegui:</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<p>Substància/es directament implicada/es: <i>*tòxica/tòxica per al medi ambient/inflamable/explosiva/altres</i></p> <p>-Breu descripció [nom/s i/o núm./s CAS & quantitat/s alliberades, etc.]:</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<p>Font/s directa/es de l'accident: <i>*emmagatzematge/procés/transport/altres</i></p> <p>-Breu descripció [localització, tipus, mida, etc., on es va originar l'accident]:</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<p>Causa/es suposada/es: <i>*planta o equip/humanes/mediambientals/altres</i></p> <p>-Breu descripció [tipus de defecte, errada, fallada, etc.; seqüència del succés]:</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<p>Efectes immediats: <i>*víctimes mortals/ferits/danys ecològics/danys al patrimoni nacional/pèrdues materials/trastorns a la comunitat/altres</i></p> <p>-Breu descripció [a l'interior/a l'exterior, xifres, mida, costos, hàbitats, etc.]:</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<p>Mesures de seguretat adoptades: <i>*sistemes a l'interior/serveis externs/confinament/evacuació/descontaminació/restabliment/altres</i></p> <p>-Breu descripció [a l'interior/a l'exterior, nombre, durada, tipus, etc.]:</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<p>Lliçons immediates apreses: <i>*prevenció/mitigació/altres</i></p> <p>-Breu descripció [mesures preventives immediates]:</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> <i>*ratlleu els que no siguin aplicables</i> </div>	

4. CONDICIONS METEOROLÒGIQUES (assenyaleu les existents)**a) Precipitació:**

cap	boira	pluja	calamarsa	neu
☐	☐	☐	☐	☐

b) Vent:

-velocitat (metres/segon) _____
- direcció (procedència) _____
-estabilitat (Pasquill) _____

c) Temperatura ambient (graus centígrads) _____**d) Observacions** (vegeu nota 7):

5. CAUSES DEL SUCCÉS GREU**a) Causes principals** (codi 5):

- tècniques/físiques _____
- humanes/d'organització _____

b) Observacions (vegeu nota 8):

6. DESCRIPCIÓ DEL SUCCÉS (vegeu nota 9):

B. CONSEQÜÈNCIES**1. ÀREA AFECTADA***a) Abast dels efectes:*

Afectat	No	Probable	Sí
-instal·lació	☐	☐	☐
-establiment	☐	☐	☐
-exterior; àmbit local	☐	☐	☐
-exterior; àmbit regional	☐	☐	☐
-exterior; àmbit transfronterer	☐	☐	☐

b) Il·lustració dels efectes:

S'ha d'il·lustrar l'abast geogràfic dels efectes sobre un mapa i, si és possible, adjuntar-hi fotografies i/o altres dades qualitatives/quantitatives apropiades.

c) Observacions (vegeu nota 10):

2. PERSONES (vegeu nota 11):

<i>a) Nombre d'afectats</i>	personal de l'establiment	personal actuant en emergència	població de l'exterior
- total d'exposades al risc	<hr/>	<hr/>	<hr/>
- víctimes directes	<hr/>	<hr/>	<hr/>
- víctimes indirectes	<hr/>	<hr/>	<hr/>
- ferits hospitalitzats	<hr/>	<hr/>	<hr/>
- altres ferits greus	<hr/>	<hr/>	<hr/>
- sotmesos a revisió mèdica	<hr/>	<hr/>	<hr/>

b) Observacions (vegeu nota 12):

ANÀLISI DE L'ACCIDENT (INFORME DETALLAT)

Pàg. 5/9

3. DANYS ECOLÒGICS (indiqueu els que siguin aplicables)*a) Components ecològics afectats*

(codi 6)	AMENACATS		AFECTATS		
	probable	sí	no	probable	sí
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐
_____	☐	☐	☐	☐	☐

b) Pol·lució/contaminació/deterioraments de/d':

	no	probable	sí
-àrees residencials (cobertes per un núvol tòxic)	☐	☐	☐
-flora/fauna comuna (mort o eliminació)	☐	☐	☐
-flora/fauna poc freqüent o protegida (mort o eliminació)	☐	☐	☐
-conques hidrogràfiques i abastament per a consum o esbarjo	☐	☐	☐
-sòls (amb potencial dany ecològic a llarg termini o que puguin impedir l'accés a persones o el desenvolupament d'activitats).	☐	☐	☐
-hàbitat marí o d'aigües superficials	☐	☐	☐
-àrees amb alt valor de conservació o amb protecció especial	☐	☐	☐

c) Observacions (vegeu nota 13):

4. PÈRDUES DEL PATRIMONI NACIONAL (indiqueu els que siguin aplicables)*a) Efectes sobre:*

	Cap	Danyat	Destruït
-emplaçaments històrics	☐	☐	☐
-edificis històrics	☐	☐	☐
-monuments històrics	☐	☐	☐
-patrimoni artístic	☐	☐	☐

b) Observacions (vegeu nota 13):

ANÀLISI DE L'ACCIDENT (INFORME DETALLAT)

Pàg. 6/9

5. PÈRDUES MATERIALS (vegeu nota 15)*a) Costos (euros)*

	Pèrdues a l'establiment (cost directe per a l'industrial)	Pèrdues a l'exterior (costos socials)
- pèrdues materials	_____	_____
- resposta, neteja, recuperació	_____	_____

b) Observacions (vegeu nota 13):

6. TRASTORNS EN LA VIDA EN COMUNITAT (assenyaleu les existents)*a) Establiment/planta:*

	Evacuat	Danyats/inutilitzats	Destruïts
- residències properes/hotels	☐	☐	☐
- fàbriques properes/oficines/botigues petites	☐	☐	☐
- col·legis, hospitals, institucions	☐	☐	☐
- altres llocs de concurrència pública	☐	☐	☐

b) Interrupció de serveis:

	No	Sí	Durada
-gas	☐	☐	_____
-electricitat	☐	☐	_____
-aigua	☐	☐	_____
-tractament d'aigües residuals	☐	☐	_____
-telecomunicacions	☐	☐	_____
-carreteres principals	☐	☐	_____
-ferrocarril	☐	☐	_____
-vies fluvials	☐	☐	_____
-transport aeri	☐	☐	_____

c) D'interès públic important:

	Cap	Àmbit local	Àmbit nacional
- població a l'exterior	☐	☐	☐
- interès periodístic	☐	☐	☐
- interès polític	☐	☐	☐

d) Observacions (vegeu nota 13):

7. DESCRIPCIÓ DE LES CONSEQÜÈNCIES

ANÀLISI DE L'ACCIDENT (INFORME DETALLAT)							Pàg. 8/9	
<i>c) Avaluació de l'organització de seguretat (assenyaleu el que és aplicable)</i>								
Elements organitzatius	Elements existents		Es corresponen aquests elements amb les circumstàncies de l'accident?					
	no	sí	no	parcial	sí	adequat	inadequat	
- document de política d'objectius	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- estructura de gestió especificada	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- responsabilitats especificades	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- procediments específics de treball	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- procediments específics per a l'avaluació del sistema de gestió	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- procediments específics per a la revisió i l'actualització del pla de gestió	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- procediment específic de formació genèrica	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- procediments específics de formació en emergències	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
<i>d) Avaluació del control de l'impacte del medi ambient (assenyaleu el que és aplicable):</i>								
Elements organitzatius	Mesures existents		Es corresponen aquests elements amb les circumstàncies reals de l'accident?					
	no	sí	no	parcial	sí	adequat	inadequat	
- anàlisi de la informació ecològica abans de l'accident	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- valoració de les possibles conseqüències ecològiques	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- anàlisi de l'impacte ecològic després de l'accident	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- procediments per al restabliment de l'ecosistema	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
- anàlisi posterior al restabliment	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
<i>e) Comentaris (vegeu nota 20):</i>								

3. MESURES ADOPTADES OFICIALS								
<i>a) Mesures legals (vegeu nota 21):</i>								

<i>b) Altres mesures oficials (vegeu nota 22):</i>								

Codis que acompanyen l'informe sobre accidents greus

CODI 1 – TIPUS D'ACCIDENT

fuita:

- 1101 gas/vapor/boira/etc., emès a l'aire
- 1102 fluid abocat al sòl
- 1103 fluid abocat a l'aigua
- 1104 sòlid abocat al sòl
- 1105 sòlid abocat a l'aigua

incendi:

- 1201 conflagració (combustió generalitzada)
- 1202 incendi de bassals (bassal de líquid en ignició, confinat o no)
- 1203 flama a raig (raig de fluid per un orifici)
- 1204 flamarada (núvol de vapor en ignició, front de la flama subsònica)
- 1205 bola de foc (massa incandescent que ascendeix en vertical, normalment després del BLEVE)

explosió:

- 1301 esclat de pressió (trencament del sistema de pressió)
- 1302 BLEVE (explosió del vapor d'expansió de líquid en ebullició)
- 1303 explosió amb transició de fase ràpida (canvi ràpid d'estat)
- 1304 explosió amb reacció violenta (normalment exotèrmica)
- 1305 explosió de pols
- 1306 descomposició explosiva (de material inestable)
- 1307 VCE (explosió del núvol de vapor; front d'ona supersònic)

altres:

- 1401 productes de combustió a l'aire
- 1402 productes de combustió al sòl
- 1403 productes de combustió a l'aigua
- 1404 vessament d'aigües d'extinció al sòl
- 1405 vessament d'aigües d'extinció a l'aigua
- 1999 altres

CODI 2 – INDÚSTRIA

- 2001 fabricació de productes químics en general
- 2002 petroquímica, refinació, processos de fabricació
- 2003 fabricació de plàstics i cautxú
- 2004 pesticides, productes farmacèutics i altres productes de síntesi
- 2005 subministrament i distribució d'energia (electricitat, gas, etc.)
- 2006 aigües i clavegueram (recollida, abastament, tractament)
- 2007 tractament i eliminació d'aigües residuals
- 2008 emmagatzematge i distribució a petita i gran escala (inclòs l'envasament d'LPG (gasos líquids del petroli) i distribució a granel, emmagatzematge de tancs a l'aire lliure, naus d'emmagatzematge frigorífic, etc.)
- 2009 centres de transport i manipulació (ports, aeroport estacionament de camions, estacions de classificació, etc.)
- 2010 ceràmiques (maons, terrissa, vidre, ciment, guix, etc.)
- 2011 fabricació i afinament de metalls (incloent-hi fonderies, refinació electroquímica, revestiment electrolític, etc.)
- 2012 enginyeria elèctrica i electrònica
- 2013 construcció, desballestament i reparació naval
- 2014 enginyeria en general, manufacturació i instal·lació
- 2015 agricultura
- 2016 medicina, investigació, educació (inclosos hospitals, escoles, universitats, etc.)
- 2017 tèxtil, roba i calçat
- 2018 fabricació de paper, impressió i publicació
- 2019 comestibles i beguda
- 2020 fustes i mobles
- 2021 edificació i treballs de construcció
- 2022 recintes de fira/recreatius
- 2999 altres

CODI 3 – ACTIVITAT/INSTAL·LACIÓ

procés:

- 3101 reacció química en procés discontinu
- 3102 reacció química en procés continu
- 3103 operació electroquímica
- 3104 operacions físiques (mescla, cristallització per fusió, etc.)

- 3105 tractament/ús per al tractament (odorització, stenching, conservació, etc.)
- 3106 generació d'energia (per combustió, etc.)

emmagatzematge:

- 3201 associat al procés (emmagatzematge de matèries primeres, etc. en el lloc de fabricació)
- 3202 distribució associada (no manufactura in situ)

transport:

- 3301 conductes/canalitzacions
- 3302 transport mecànic (equip transportador, etc.)
- 3303 transport de vehicles
- 3304 activitats de càrrega/descàrrega (transferència de fases)

altres:

- 3401 empaquetatge (ensacada, farciment de cilindres, farciment de tambor, etc.)
- 3402 activitats d'eliminació (incineració, soterrament, etc.)
- 3999 altres

CODI 4 – COMPONENT

- 4001 recipient de reacció no pressuritzat
- 4002 recipient de reacció pressuritzat
- 4003 dipòsit no pressuritzat (tremuja, tanc, dipòsit, cilíndric)
- 4004 dipòsit pressuritzat (bala, esfèric, cilíndric, etc.)
- 4005 dipòsit a temperatura ambient (refrigerat o escalfat)
- 4006 lloc lliure (pila oberta, bóta, etc.; si està ensacat o en cilindres, etc., en una pila oberta o col·locat a terra, etc., si us plau, useu ambdós codis)
- 4007 maquinària/equip (bomba, filtre columna de separació, mesclador, etc.)
- 4008 font d'energia (motor, compressor, etc.)
- 4009 bescanviador de calor (caldera, refrigerador, serpenti de calefacció, etc.)
- 4010 vàlvules/controls/dispositius de control/equip de purga
- 4011 conductes generals/brides
- 4012 altres equips de transport/aparells/vehicles
- 4999 altres

CODI 5 – FACTOR DE CAUSA**operació:**

- 5101 trencament del recipient/dipòsit /equip de contenció
- 5102 fallada en el funcionament/peces /maquinària
- 5103 pèrdua del control del procés
- 5104 corrosió/fatiga
- 5105 fallada del dispositiu de control/aparells de mesura/regulador
- 5106 reacció violenta
- 5107 reacció inesperada/transició de fase
- 5108 blocatge
- 5109 acumulació electroestàtica

medi ambient:

- 5201 succés natural (temps, temperatura, terratrèmols, etc.)
- 5202 efecte dòmino d'altres accidents
- 5203 accident de transport
- 5204 colpejat per un objecte
- 5205 fallada de serveis (electricitat, gas, aigua, vapor d'aire, etc.)
- 5206 establiment de seguretat/seguretat deficient

organització:

- 5301 organització inadequada de gestió
- 5302 problema en l'actitud de gestió
- 5303 procediments organitzats (cap, inapropiats, inadequats, confusos)
- 5304 formació/instruccions (cap, inapropiats, inadequats)
- 5305 supervisió (cap, inapropiada, inadequada)
- 5306 personal (inadequat, inapropiat)
- 5307 anàlisi de processos (inadequat, incorrecte)
- 5308 disseny de la planta/equips/sistema (inadequat, inapropiat)
- 5309 incomodat per a l'usuari (aparells, sistemes, etc.)
- 5310 fabricació/construcció (inadequat, inapropiat)
- 5311 instal·lació (inadequada, inapropiada)
- 5312 separació d'equips/sistemes (cap, inadequat, inapropiat)
- 5313 manteniment/repació (cap, inadequat, inapropiat)
- 5314 verificació/inspecció/enregistrament (cap, inadequat, inapropiat)

persones:

- 5401 error de l'operador
- 5402 salut de l'operador (incloent-hi indisposició, intoxicació, mort, etc.)
- 5403 desobediència voluntària/fallada en el compliment de les obligacions
- 5404 intervenció maliciosa

d'altres:

- 5501 no identificat
- 5999 altres

CODI 6 – COMPONENTS ECOLÒGICS**interior:**

- 6101 desenvolupament metropolità
- 6102 desenvolupament urbà
- 6103 desenvolupament rural
- 6104 zones verdes/béns propis
- 6105 prats/pastures/praderies
- 6106 terra cultivable/collites/vinyes
- 6107 massa forestal predominant o totalment de plantació
- 6108 massa forestal predominant o totalment natural
- 6109 matolls/bruguerar
- 6110 pantà/jonqueres

aigua dolça:

- 6201 embassament
- 6202 estany/llac
- 6203 rierol/tributari
- 6204 riu

costa:

- 6301 salines/lлот
- 6302 banc de sorra/dunes
- 6303 platja de còdols
- 6304 costa rocosa

extracostaner:

- 6401 llacuna salabrosa
- 6402 estuari
- 6403 mar/fons del mar

d'altres:

- 6999 altres

CODI 7 – MESURES D'EMERGÈNCIA**sistemes d'emergències:**

- 7101 revisió de l'organització/gestió
- 7102 sistemes d'aspersió (ruixadors d'aigua, detector, etc.)
- 7103 sistemes inerts (escuma, gas rar, etc.)
- 7104 procediments de paralització de l'emergència de la planta
- 7105 contenció secundària (contenció amb terra, pals de retenció, etc.)
- 7106 alarmes/sirenes de seguretat
- 7107 equip d'emergència interior (incendi, ambulància, etc.)
- 7108 control de les aigües d'extinció
- 7109 detecció de gas, predicció de la quantificació/difusió
- 7110 senyal de final d'alarma

serveis exterior:

- 7201 serveis exteriors contra incendis
- 7202 ambulància exterior/serveis de recuperació de víctimes
- 7203 intervenció policial
- 7204 intervenció militar
- 7205 administració competent en aigües/altres experts en mobilització exterior
- 7206 mobilització d'organitzacions de voluntaris
- 7207 control de la població
- 7208 control del trànsit

protecció:

- 7301 població alertada directament pels serveis d'emergència
- 7302 població alertada pels mitjans de comunicació

evacuació:

- 7401 la totalitat o la major part evacuats mitjançant transports individuals
- 7402 la totalitat o la major part evacuats mitjançant transports organitzats
- 7403 centres per a una evacuació organitzada
- 7404 retorn a les llars

descontaminació:

- 7501 confinament de substàncies propagades
- 7502 substàncies neutralitzades
- 7503 aigua/cultius/sòls, etc.

restauració:

- 7601 neteja de l'àrea contaminada
- 7602 reconstrucció
- 7603 recuperació del medi ambient

altres:

- 7701 inspecció de l'estat sanitari del personal/epidemiologia
- 7702 vigilància del medi ambient
- 7703 cap
- 7999 altres

Notes que acompanyen l'informe sobre accidents greus**Nota 1: TIPUS D'ACCIDENT**

Esteneu-vos, si cal, en les respostes de codi de A1 (a). En concret, quan tingui lloc més d'un tipus d'accident, indiqueu la connexió, i assenyalau el número de codi.

Nota 2: INVENTARI COMPLET DE L'ESTABLIMENT

Especifiqueu les substàncies perilloses i quantitats notificades i notificables en l'establiment segons l'article 6 i assenyalau les que ho són a la casella corresponent.

Matèria primera són les matèries de l'establiment que es fan servir per ser transformades.

Intermedi in situ són els sintetitzats in situ amb vistes al seu procés posterior.

Producte final normal són els productes finals sintetitzats in situ sota circumstàncies normals (incloent-hi els productes finals desitjats de valor comercial, els subproductes no desitjats, però normals, de petit valor comercial i rebuigs sense valor comercial) o substàncies portades a l'establiment amb l'únic propòsit d'emmagatzematge.

Possible producte anormal són els sintetitzats sota condicions anormals previsibles (o reals) en especial incloent les condicions de l'accident, com l'accident de Seveso el 1976, quan es va formar TCDD (dioxina) com un subproducte accidental.

Nota 3: INVENTARI DE SUBSTÀNCIES QUE HI HAN INTERVINGUT DIRECTAMENT

L'inventari de substàncies que hi han intervingut directament són les substàncies perilloses que han causat directament conseqüències perjudicials i la quantitat d'aquestes que hi intervenen en realitat o potencialment.

Que hi intervinguin realment significa fuga, cremada o pèrdua d'una altra manera.

Que hi intervinguin potencialment es refereix a la pitjor pèrdua raonablement previsible de l'inventari.

Significa la quantitat total que, sota «circumstàncies d'operació normal», es podria haver atenuat o hauria pogut ser atenuada (per les mesures de control de l'emergència, la reacció d'emergència o circumstàncies afortunades).

Nota 4: INVENTARI DE SUBSTÀNCIES QUE HI HAN INTERVINGUT INDIRECTAMENT

L'inventari de substàncies que hi intervenen directament és la quantitat real o potencial de substàncies perilloses que intervenen en un succés iniciador o associat amb l'accident principal, però que directament no causa les conseqüències perjudicials reals (p. ex. una substància explosiva o inflamable pot intervenir indirectament produint un incendi o una explosió que inicia la fuga d'un gas tòxic que causa directament una toxicitat superior).

Que hi intervinguin realment o potencialment té el mateix significat que en la nota 3.

Nota 5: COMENTARIS SOBRE SUBSTÀNCIES PERILLOSES

Indiqueu qualsevol condició important especial d'emmagatzematge/procés (p. ex. refrigeració, pressurització o temperatura elevada), i assenyalau de quina manera les substàncies emmagatzemades hi estan directament o indirectament implicades i expliqueu les circumstàncies de les quantitats reals/potencials.

Les substàncies produïdes en el curs d'un accident greu o d'una altra manera, però no classificades en un altre lloc, s'han de classificar, en la mesura que sigui possible, en concordança amb els procediments ja existents.

Nota 6: Observacions de la font de l'accident

Amplieu la informació en les respostes del codi A3(b) donant detalls, en particular del tipus, la marca, l'edat i el temps des de l'última modificació o reparació, dissenys estàndards, condicions d'emmagatzematge o procés, si està en funcionament o en reparació, etc., o qualsevol altra circumstància que pugui ser important.

Nota 7: Condicions meteorològiques

Comenteu les condicions, si eren normals o no ho eren, i la seva importància respecte al que va ocórrer.

Nota 8: Observacions sobre la causa de l'accident

Amplieu la informació en les respostes del codi A5(a) i indiqueu-ne la transcendència. Doneu-ne detalls, quan hi hagi hagut factors humans rellevants, en particular sobre la formació i l'experiència.

Nota 9: Discussió sobre el succés

Doneu una explicació cronològica breu del succés principal i desplegueu, quan sigui necessari, la informació bàsica de la part A, i qualsevol altra informació que pugui ajudar a entendre el succés. Quan correspongui, feu referència a les il·lustracions proporcionades en A3(a).

Nota 10: Observacions de l'àrea en qüestió

Amplieu la informació abreujada que es dona en B1 quan sigui útil per apreciar l'abast dels efectes. Pot ser útil indicar (especialment en el mapa) l'extensió dels danys en els edificis o les concentracions del núvol de gas, etc., en les diferents distàncies de la font de l'accident principal, però aquí no calen consideracions sobre la quantitat de dany, ja que es cobreix en la part B.

Nota 11: Persones afectades

Total d'exposades al risc són les persones previsiblement exposades al risc de l'accident, fins on es pugui determinar.

Víctimes immediates i posteriors són les morts atribuïbles al succés principal relatiu.

Ferits hospitalitzats es refereix a toxicitat, química o altres cremades, traumes o una altra lesió física o mental en persones que requereixen hospitalització durant més de 24 hores (que no sigui d'observació).

Altres ferits greus es refereix a ferits que requereixen tractament mèdic, però no és necessari el seu ingrés en un hospital més de 24 hores.

Inspecció de l'estat sanitari del personal són persones amb efectes com a conseqüència de l'incident i, per tant, tenen un programa de control del seu estat sanitari.

Nota 12: Observacions de les persones afectades

Amplieu la informació numerada del codi B2 (a) indicant-hi els tipus de danys o altra informació que pugui ajudar (p. ex. vulnerabilitat particular de la gent per l'edat, condicions mèdiques o localització). Si no hi ha gent afectada, indiqueu per què no n'hi ha.

Nota 13: Observacions sobre el dany ecològic

La secció B3 se centra en els aspectes ecològics del medi ambient. Amplieu la informació abreujada, incloent-hi el tipus i la quantitat del dany (números, àrees, volums, concentracions, distàncies, dimensió de la població, % afectat, espècies implicades, etc.), si estan disponibles. Si no hi ha dany ecològic, indiqueu-ho i expliqueu per què no. Qualsevol cost de neteja o restauració s'ha d'incloure a la secció B5.

Nota 14: Observacions sobre el dany causat al patrimoni nacional

Doneu detalls del que ha estat danyat o destruït i indiqueu el tipus i la quantitat del dany. Qualsevol informació disponible dels costos s'ha d'incloure a la secció B5. Indiqueu el cas en què res no hagi estat amenaçat pel succés.

Nota 15: Pèrdues materials

Si està disponible, indiqueu aproximadament el cost total (en euros).

Les pèrdues materials cobreixen el valor real del dany físic causat en edificis, plantes o una altra propietat (incloent-hi animals de granja i collites) directament atribuïbles al succés, però no el cost de la reconstrucció o un altre treball de restauració o pèrdua de l'exercici secundàries. Els costos de reconstrucció o substitució són d'interès només si influeixen en el valor dels danys.

Resposta, neteja i restauració cobreix els costos reals o casos de les operacions dels serveis d'emergència i la neteja de la contaminació i l'esforç de la restauració posterior. Quan els costos de la reconstrucció han estat coberts en les pèrdues materials (especialment in situ) no han de ser duplicats aquí.

Nota 16: Observacions sobre les pèrdues materials

Indiqueu, quan sigui possible, el que inclouen les despeses assenyalades en B5 (a). Si els costos del dany físic i la resposta no es poden separar, indiqueu-ho i doneu-ne un valor en conjunt. Si no hi ha costos o els detalls dels costos són incalculables, indiqueu-ho.

Nota 17: Observacions sobre els trastorns a la comunitat

Amplieu la informació abreujada donada en B5 (a)-(c), en especial, quan sigui possible, doneu les xifres d'implicats, raons per a l'evacuació o la interrupció i qualsevol conseqüència. Indiqueu en el cas que cap dels (a)-(c) no s'hagi vist amenaçat.

Nota 18: Discussió sobre les conseqüències

Indiqueu qualsevol informació important sobre les conseqüències que encara no s'han cobert en la part B i que poden ser una ajuda per entendre els efectes danyosos de l'accident.

Nota 19: Observacions sobre les mesures preses d'emergència

Doneu una breu explicació cronològica de la resposta en conjunt i amplieu la informació dels codis i l'abreujada que es dona a C1 (a)-(c). En especial, si està disponible, doneu els números i els tipus de serveis de rescats implicats, si van ser apropiats a les circumstàncies i detalls del control del medi ambient o si s'hauria de proporcionar qualsevol restauració/neteja especial. Els costos de qualsevol mesura que cobreix aquesta secció, si està disponible, s'ha de tractar a la secció B5 i una consideració més detallada de la idoneïtat de la neteja/restauració ecològica s'ha de cobrir a la secció C2 (d)-(e).

Nota 20: Observacions sobre l'avaluació de les obligacions de Seveso II

Amplieu la informació abreujada que es dona a C2 i, en especial, quan sigui adequat, expliqueu les bases de les decisions preses amb exactitud, etc. Quan les obligacions s'han complert, especialment en C2 (c), en gestió de seguretat, expliqueu com s'han aconseguit, per exemple per mitjà de permisos de treball escrits o certificació respecte a normes reconegudes.

Nota 21: Mesures legals

Aquestes mesures cobreixen els procediments criminals i civils i qualsevol altra sanció legal. Doneu detalls de les mesures adoptades (o proposades), resultats, sancions aplicades o indemnitzacions pagades, etc.

Nota 22: Altres mesures oficials

Aquestes mesures cobreixen qualsevol sanció oficial/administrativa o mesures adoptades. Doneu detalls i resultats.

Nota 23: Mesures per prevenir la repetició de l'accident

Cobreix qualsevol pràctica, organització o altra mesura reconeguda com a punt important de seguretat per a la prevenció, com a resultat d'aquest accident.

Nota 24: Mesures per atenuar-ne les conseqüències

Cobreix qualsevol pràctica, organització o altra mesura reconeguda com a punt important de seguretat per a l'atenuació com a resultat d'aquest accident.

Nota 25: Referències útils

Cobreix qualsevol model informàtic relatiu a la predicció de les conseqüències, revisat o anul·lat a causa de l'accident, informes, publicacions tècniques, models, etc., en relació amb aquest accident, i que pugui ser útil per entendre el que va ocórrer.

Nota 26: Discussió sobre la resposta

Doneu qualsevol informació addicional que no s'hagi aportat anteriorment i que pugui ajudar a entendre l'accident.